

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קצ"ג ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

טְמִירָא לְגַבִּי, דְּלֹא יָדִיעַ. אָמַר לֵיהּ, וְכִי בְּרִיקָנְיָא הוּוּ סְמִכִין רַבְרָבִין דְּמַקְדָּמַת דִּנְא בְּהָאִי עֲלָמָא, דְּלֹא יָדְעוּ, וְלֹא רָדְפוּ אַבְתָּרָה לְמַנְדַּע עַל מַה קְיַיִמִין בְּהָאִי עֲלָמָא, וַיְמַה הוּוּ מְחַפָּאן בְּהָהוּא עֲלָמָא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא הָיוּ הוֹלְכִים לְרֹאוֹת אֶת רַבִּי יוֹסִי בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חָמִיו שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר. קָמוּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. יָשְׁבוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּעַתָּה הוּא הַזְּמַן שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגֹן עֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בַּצְּדִיקִים שֶׁל שָׁם. אָמַר רַבִּי אָבָא, שְׁעָשׂוּעַ זֶה מַהוּ? וַאֲיֵךְ מִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בָּהֶם? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּבַר זֶה סוּד נִסְתָּר הוּא, טְמִיר אֵלַי, שְׁלֹא יָדוּעַ. אָמַר לוֹ, וְכִי בְּרִיקָנוֹת הָיוּ עֲמוּדִים גְּדוֹלִים שְׁמֵלֶפְנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֶיהָ לְדַעַת עַל מַה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָמָּה הָיוּ מְצַפִּים בָּאוֹתוֹ עוֹלָם?

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה כה) יְיָ אֱלֹהֵי אֶתָּה אַרְוִמְמָה אוֹדָה שְׁמָךְ כִּי עָשִׂיתָ וְגו'.
הַאִי קָרָא רָזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ. יְיָ, רָזָא עֲלָאָה, שִׁירוּתָא דְנִקּוּדָה עֲלָאָה סְתִימָא דְלֹא
יָדִיעַ. אֱלֹהֵי, רָזָא (מלכים א יט) קוֹל דְמָמָה דְקָה, וְאִיהוּ שִׁירוּתָא דְקִימָא לְשִׁאֲלָא,
וְאַסְתִּים וְלֹא יָדִיעַ, וְלִית מֵאן דְאֵתִיב עָלֶיהָ, בְּגִין דְאִיהוּ סְתִים וְטְמִיר וְגִנְיֻז.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה כה) ה' אֱלֹהֵי אֶתָּה אַרְוִמְמָה אוֹדָה שְׁמָךְ כִּי עָשִׂיתָ וְגו'.
פְּסוּקָה זֶה הוּא סוּד הָאֱמוּנָה. ה' - סוּד עֲלִיּוֹן, רֵאשִׁית נִקְדָּה עֲלִיוֹנָה נְסִתְרָת שְׁלֹא יָדוּעָה.
אֱלֹהֵי - סוּד (מלכים א יט) קוֹל דְמָמָה דְקָה, וְהִיא הָרֵאשִׁית שְׁעוּמָדָת לְשִׁאֲלָה, וְנְסִתְרָה
וְלֹא יָדוּעָה, וְאִין מִי שְׁמַשִּׁיב עָלֶיהָ, מְשׁוּם שֶׁהִיא נְסִתְרָת וְטְמִירָה וְגִנְיֻזָּה.

טקסט הזוהר

אֶתָּה, דָּא יְמִינָא, שִׁירוּתָא דְקִימָא לְשִׁאֲלָא, וְלֹאֲתָבָא בֵּיהּ, וְהוּא כְּהֵן עֲלָאָה. כְּמָה דְאֵת
אָמַר (תהלים קי) אֶתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְבִרְתִּי מִלְכִּי צִדִּיק. מֵאן עַל דְבִרְתִּי מִלְכִּי צִדִּיק.
אֲלֹא כְּהֵן עֲלָאָה דָּא, אִיהוּ דְקִימָא עַל דְבָר, בְּגִין דְהָהוּא דְבָר לֹא קִימָא, אֲלֹא בִימִינָא.
וְהָהוּא דְבָר מֵאן אִיהוּ. מִלְכִּי צִדִּיק, כֹּף שְׁמִיָּה. וּמֵאִי דְאָמַר דְבִרְתִּי, בְּגִין דְאֵתְקַשֵּׁר בֵּיהּ
בְּדוּד. וְכָל מְלִי שְׁבָחָא דִּילֵיהּ, בְּהָהוּא דְבָר אֲתִיָּן. וְעַל דָּא דְבִרְתִּי. וּבְגִין כֹּף, אֶתָּה דָּא
כְּהֵן. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְתִלְת דּוּכְתִי אֵינּוּן, דְאֶקְרִי כָּל חַד אֶתָּה.

תרגום לעברית

אֶתָּה - זו הַיָּמִין, רֵאשִׁית שְׁעוּמָדָת לְשִׁאֲלָה וְלִהְשִׁיב בָּהּ, וְהוּא כְּהֵן עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים קי) אֶתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְבִרְתִּי מִלְכִּי צִדִּיק. מַה זֶה עַל דְבִרְתִּי מִלְכִּי צִדִּיק? אֲלֹא
כְּהֵן עֲלִיּוֹן זֶה, שֶׁהוּא עוֹמֵד עַל דְבָר, מְשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ דְבָר לֹא עוֹמֵד אֲלֹא בְיָמִין. וְאוֹתוֹ דְבָר

מהו? מלכי צדק, כה שמו. ומה שאמר דברתי, משום שנקשר בדוד. וכל דברי השבח
שלו באו באותו דבר. ועל זה דברתי. ומשום זה, אתה - זה כהן. ודברי בארנו ששלשה
מקומות הם שכל אחד נקרא אתה.

טקסט הזוהר

ארוממך קלא כחדא. אודה שמך כדקא יאות, והאי שם ידיע. כי עשית פלא, כסויא
ולבושא, לאתלבשא נהורא סתימא עתיקא, ראשיתא דרגא עלאה, אדם קדמאה,
טמירא בכסויא דנהורא אחרא.

תרגום לעברית

ארוממך, הכל כאחד. אודה שמך כראוי, ושם זה ידוע. כי עשית פלא, כסוי ולבוש
להתלבש אור נסתר עתיק, ראשית הדרגה העליונה, אדם הראשון, טמיר בכסוי של
אור אחר.

טקסט הזוהר

דבר אחר כי עשית פלא, כי עשית אל'י. ומהו אל'י. הא תנינו, אל'י בי'ת, אל'י
בינה. אבל דיוקנא דא', איהו תלת סטריין. ראשית דרזא עלאה דאדם קדמאה. בגין,
דבדיוקנא דא', אית תריין דרועין, חד מכאן, וחד מכאן, וגופא באמצעיתא, וכלא רזא
חדא. ואיהו רזא דיוחדא, א'. ובגין כה אל'י לחושבנא אחד, והיינו כי עשית פלא. ורב
המנונא סבא אמר הכי, כי עשית פלא, פלא דא הוא חד דרגא מאינון פלאות חכמה.
ומאן איהו. דא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. ואיהו פלא.

תרגום לעברית

דבר אחר כי עשית פלא - כי עשית אל'י. ומהו אל'י? הרי שנינו, אל'י בי'ת, אל'י
בינה. אבל דמות של א' היא שלשה צדדים, ראשית הסוד העליון של אדם הראשון,
משום שבדמות א' יש שתי זרועות, אחת מכאן ואחת מכאן, והגוף באמצע, והכל סוד

אֶחָד, וְהוּא סוּד הַיְחוד - א'. וּמִשּׁוּם כֹּה אֶלֶף לְחֶשְׁבוֹן אֶחָד, וְהִינוּ כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא. וְרַב
הַמְנוּנָא סָבֵא אָמַר כֹּה, כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא, פֶּלֶא זֹהִי דְרָגָה אַחַת מֵאוֹתָם פְּלָאוֹת חֲכָמָה,
וּמִיָּהוּ? זֶה (איוב כח) נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט. וְהוּא פֶּלֶא.

טקסט הזוהר

עֲצוֹת מִרְחוֹק קָרָא לְהָאֵי בְּקִדְמִיתָא פֶּלֶא, וְהָכָא אָמַר פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחוֹק. אֲלֹא הָתָם
אֲצִטְרִיף לְמַמְנֵי שִׁית סְטָרִין לְדִרְגִין עֲלָאִין, (ישעיה ו) פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר
שְׁלוֹם. וְהָכָא, לֹא אֶתָּא לְמַמְנֵי חוֹשְׁבָנָא. אֲבָל עֲצוֹת מִרְחוֹק מֵאֵי נִינְהוּ. תְּרִי בְּדֵי עֲרֻבוֹת.
דְּכָל עֵיטָא דְנִבְיָאֵי מִתְמָן אֶתְיָא. אֵינּוֹן אֶקְרוּן עֲצוֹת מִרְחוֹק. אֲמוּנָה אוּמָן, תְּרִין דְּאֵינּוֹן
חַד, נֶהָר וְגֵן. דָּא נִפְיָק מַעְדָן, וְדָא אֲשֶׁתְּקִי מִינִיָּה. הָא הָכָא, כָּל רְזָא סְתִימָא דְמַהֲיִמְנוּתָא.

תרגום לעברית

עֲצוֹת מִרְחוֹק. קָרָא לָזֶה בְּתַחֲלָה פֶּלֶא, וְכָאֵן אָמַר פֶּלֶא עֲצוֹת מִרְחוֹק. אֲלֹא שֵׁם צָרִיךְ
לְמִנּוֹת שְׂשֵׁה צְדָדִים לְדִרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת, (ישעיה ט) פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם.
וְכָאֵן לֹא בָּא לְמִנּוֹת חֶשְׁבוֹן. אֲבָל עֲצוֹת מִרְחוֹק מִי הֵם? שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שְׁכָל עֲצָה שֶׁל
הַנִּבְיָאִים בָּא מִשָּׁם. הֵם נִקְרְאִים עֲצוֹת מִרְחוֹק. אֲמוּנָה אֶמָן, שְׁנֵים שָׁהִם אֶחָד, נֶהָר וְגֵן. זֶה
יוֹצֵא מַעְדָן, וְזֶה מְשָׁקָה מִמְּנוֹ. הֲרִי כָאֵן כָּל הַסּוּד הַנִּסְתָּר שֶׁל הָאֲמוּנָה.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן י)

דְּאֵינּוֹן חַד נֶהָר וְגֵן. נֶהָר דְּנִפְיָק מַעְדָן וְגֵן דְּאֲשֶׁתְּקִי מִינִיָּה. הָכָא כָּל רְזָא סְתִימָא
דְּמַהֲיִמְנוּתָא. וְאוּלִּיפְנָא, הָאֵי מֵאֵן דְּאֶתְעָר בְּלִילִיָּא, בְּהֵיא שְׁעָתָא דְּעָאֵל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּהִדֵּי צִדִּיקֵיָּא בְּגִנְתָּא. אִיצְטְרִיף לוֹמַר קָרָא דָּא, בְּרַעוּתָא דְלִבָּא. וּלְכוּנָא דְעֵתִיָּה

בִּיה. וּבִתֵּר (תהלים קל"ט) אֹדֶךְ עַל כִּי נִרְאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יוֹדְעֵת מָאֵד. (ולבִּתֵּר וְנָהָר יוֹצֵא מַעְדָּן וְגו') וְהֵינּוּ שְׂבָחָא דְחֲסִידֵי קְדָמָאֵי כַּד מִתְעָרִי בְּפִלְגוֹת לִילְיָא. וּבִתֵּר מִסְדְּרֵי שְׂבַחֲיָהּ וְלַעֲאֵן בְּאוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

שֶׁהֵם אֶחָד, נֶהָר וְגו'. נֶהָר שִׁיּוּצָא מַעְדָּן וְגו' שֶׁהִשְׁקָה מִמֶּנּוּ. כָּאֵן כָּל הַסּוּד הַסְתוּם שֶׁל הָאֻמוֹנָה. וְלִמְדָנוּ שֶׁמִּי שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּלִילָה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁנִכְנַס הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחַד עִם הַצְדִּיקִים בְּגֹן, צָרִיךְ לוֹמַר פָּסוּק זֶה בְּרָצוֹן הַלֵּב וּלְכוּן דַּעְתּוֹ בּוֹ, וְאַחֵר כֶּף אֹדֶךְ עַל כִּי נִרְאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יוֹדְעֵת מָאֵד. (ואחֵר כֵּךְ וְנָהָר יוֹצֵא מַעְדָּן וְגו'). וְזֶהוּ שְׂבַח הַחֲסִידִים הָרַאשׁוֹנִים כְּשֶׁהִתְעוֹרְרוּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְאַחֵר כֶּף מִסְדְּרֵי הַשְּׂבַח שֶׁלָּהֶם וְעוֹסְקִים בַּתוֹרָה.

טקסט הזוהר

שֶׁעָשׂוּעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵאֵי הוּא. אֵלָּא, כָּל צְדִיקֵיִיא דְקִיִּמִין בְּדִיוֹקְנֵיִיהוּ מִתְלַבְּשִׁין בְּגִנְתָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. כִּיּוֹן דְּאֵתְסַחֵאן בְּטָלָא דְזָמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרֵיִיא בִּיה מִתִּיִיא, עָאֲלִין כּוֹלְהוֹן לְגַבֵּי מְשִׁיחַ וְשֶׁאֲלִין מָה דְשֶׁאֲלִין, וְהָא אֵתְעָרוּ חֲבֵרֵיִיא.

תרגום לעברית

מָהוּ שֶׁעָשׂוּעוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֵלָּא כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁעוֹמְדִים בְּדַמְיוֹתֵיהֶם וּמִתְלַבְּשִׁים בְּגֹן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּיּוֹן שֶׁרוֹחֲצִים בְּטַל שֶׁעֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת בּוֹ מֵתִים, נִכְנָסִים כָּלֵם לְמְשִׁיחַ וְשׂוֹאֲלִים מָה שֶׁשׂוֹאֲלִים, וְהָרִי הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים.

טקסט הזוהר

לְבִתֵּר מִתְפַּנֵּשִׁין וּמִשְׁתַּדְּלִין כּוֹלְהוּ בְּדַעְתָּא עֵילָאָה דְכוֹלְהוּ מִתִּיבְתִּי דְתַמָּן וְעֵלְיָהּ כִּמְהָ מִמֶּנּוּ. וּמִתְחַדְשִׁי תַמָּן כִּמְהָ חֲדוּשִׁין בְּאוֹרֵייתָא. לְבִתֵּר נִפְקִי כּוֹלְהוּ וְחִמָּאן כַּד אֵתִי אֵלְיָהוּ לְגַבֵּי אֲבָהוֹן. אֵיִהוּ נִפִּיק וְאֵינְהוּ עָאֲלִין וְקִיִּמָּן קָמִי אֲבָהוֹן וְחֲדוּ בָּהּ בְּכִמְהָ בְּנִין קְדִישִׁין

אַחַר כֵּן מִתְכַּנְסִים וּמִשְׁתַּדְּלִים כָּלֵם בְּדַעַת עֲלִיּוֹנָה בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת שָׁשֵׁם, וְעַלֵּיהֶם כִּמָּה מְמַנִּים, וּמִתְחַדְּשִׁים שֵׁם כִּמָּה חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה. אַחַר כֵּן יוֹצְאִים כָּלֵם וְרוֹאִים כְּשֶׁבֶא אֲלֵיהֶם לְאַבוֹת, הוּא יוֹצֵא וְהֵם נִכְנָסִים, וְעוֹמְדִים לְפָנֵי הָאַבוֹת, וּשְׂמֵחִים בָּהֶם וּבְכִמָּה בָּנִים קְדוּשִׁים שֶׁסִּבְּכֶם וּשְׂמֵחִים כָּלֵם.

כַּד עֵייל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוֹת לִילְיָא כּוּלָּהּ קִיִּימִי מִתְקַנֵּן כְּדָקָא יָאוֹת. וְכָל אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְּאֲשֶׁתְּדִלִי כָּל הַהוּא יוֹמָא בְּחֲדוּשִׁי דְּאוֹרִיִּיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תִּיאוּבִיתִיה בְּאִינוֹן צְדִיקָיָא דְּחֲדִישׁוּ בָּהּ מִילִין וְאֲשֶׁתְּעֲשֶׂע בָּהּ וּבְאִינוֹן מִילִין.

כְּשֶׁנִּכְנָס הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה, כָּלֵם עוֹמְדִים מִתְקַנִּים כְּרָאוּי, וְכָל הַהֲשֶׁתְּדִלוֹת שֶׁהֲשֶׁתְּדִלוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּחֲדוּשִׁי תוֹרָה, תְּאֻנוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם צְדִיקִים שֶׁחֲדִישׁוּ בָּהּ דְּבָרִים, וּמִשְׁתַּעֲשֶׂע בָּהֶם וּבְאוֹתָם הַדְּבָרִים.

לְבִתֵּר כּוּלָּהּ מִתְקַנֵּן דְּכָר וְנוֹקְבָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתֵר דְּאַרְחָ וְאֲשֶׁתְּעֲשֶׂע בָּהּ בְּכָל אִינוֹן מִילִין רַזִּין דְּחֻכְמָתָא דִּילָהוֹן, אֲתַגְלִי עַלֵּיָהּ וְאִינוֹן חֲמָאן בְּהַהוּא נוֹעַם יִי. כְּדִין כְּלָהּ חֻדָּאן בְּחֻדָּה סָגִי, עַד דְּמִתְפַּשְׁטִי זִינָא וְנִהוּרָא דִּילָהוֹן. וּמִהַהוּא מְשִׁיכוּ זִינָא וְנִהוּרָא דְּחֻדָּה דִּילָהוֹן, עַבְדִּין פִּירִין וְאִיבִין לְעֻלְמָא דָּא. וְהַהוּא פִּירִי וְאִיבָא עָאל תַּחוֹת גְּדַפּוּי דְּשְׂכִינְתָּא, עַד זְמַנָּא דְּאִיצְטְרִיךְ.

אחר כך כלם מתקנים זכר ונקבה, ואחר שהקדוש ברוך הוא הריח והשתעשע בהם בכל אותם דברים סודות חכמתם, מתגלה עליהם, והם רואים באותו נעם ה', אז כלם שמחים בחידוה רבה עד שמתפשט זיום ואורם, ומאותו המושך זיו ואור של חידוה שלהם עושים פרות ותולדות לעולם הזה, ואותו פרי ותולדה נכנס תחת כנפי השכינה עד זמן שצריך.

טקסט הזוהר

וכן משתעשע בכל צדיק וצדיק (ואמר) ואמרין, זכאה איהו מלכא דבנין אלין אתברירו לחילקיה ועדביה.

תרגום לעברית

וכך משתעשע בכל צדיק וצדיק, (ואמר) ואומרים: אשרי המלך שבנים הללו נבררו לחלקו וגורלו!

טקסט הזוהר

קלא אתער מאמצעיתא דרקינא וקרא בקל תקיף ואמר, (תהלים קל"ז) זכור יי לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה. כידן ערטירו דיליה וקרקורא דיליה ומכל צדיקיא דתמן אשתמע בתלת מאה ותשעין רקיעין. בגין דלא אית חידוה ושעשועא לקודשא בריה הוא, אלא בשעתא דקיימי בהו (דקאים בהדי) צדיקיא דתמן. ובגין דא אומי ואמר, (תהלים קל"ז) אם אשכח ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. בכל אתר דאית חידוה לקודשא בריה הוא, קלא דא נפיק וקארי.

קול מתעורר מאמצע הרקיע וקורא בקול חזק ואומר: זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה. ואז רעש השמחה שלו והקרקור שלו ומכל הצדיקים ששם נשמעים בשלש מאות ותשעים רקיעים, משום שאין חדוה ושעשוע לקדוש-ברוך-הוא אלא בשעה שעומדים בהם (שעומד יחד עם) הצדיקים ששם, ומשום זה נשבע ואמר: אם אשפחה ירושלים תשפח מימי תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. בכל מקום שיש חדוה לקדוש-ברוך-הוא, קול זה יוצא וקורא.

טקסט הזהיר

כדין נפיק מתמן וסליק ובטש רקיעין ושאיג שאיגין, עד דכל חילי שמיא כולוהו בערטורא. כדין נשכא רוחא ובטש בטרפין דההוא אילנא רברבא וכל ענפין דיליה בטשין דא בדא. וקלא אתער מגו נופא דאילנא וקרי ואמר. (תהלים ק"ה) זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור (דברי הימים א ט"ז) אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק. כיון דקלא דא אתער שמע אברהם סבא ואתער (כדין) כד איהו רעוא למלכא ואתנחם בהדיה.

תרגום לעברית

אז יוצא משם ועולה ומכה רקיעים ושואג שאגות, עד שכל חילות השמים כלם ברעש השמחה, ואז נושבת רוח ומכה בעלים של אותו אילן גדול, וכל הענפים שלו מכים זה בזה, וקול מתעורר מתוך נוף האילן, וקורא ואומר: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק. כיון שקול זה מתעורר, שומע אברהם סבא ומתעורר, (אז) כֹּאֶשֶׁר הוּא רָצוֹן לְמֶלֶךְ, ומתנחם אתו.

בְּהִיא שַׁעְתָּא אֲתַעֲרַת רוּחָא חָדָא מְסִטְרָא דְדִירוּם וְכָל רָעוּ וְחֻדְוָה וְאַסְוֹתָא אֲתַעֲרַת עַל
עַלְמָא. וְכִדִּין סָלִיק צַפְרָא וְרַעְוָא אֲשַׁתַּכַּח וְנִיחָא לְכָל אַסִּירֵי מַלְכָּא דְאִינוּן בְּבֵי
מַרְעִיָּהוּ. זַכָּאָה עָמָא דִּיכְלִין לְמַנְדַּע מַרְזִין טְמִירִין סְתִימִין דְּמַלְכָּא קִדִּישָׁא.

תרגום לעברית

באותה שעה מתעוררת רוח אחת מצד דרום, וכל רצון וחדוה ורפואה מתעוררים על
העולם. ואז עולה הפקר, ונמצא רצון ומנוחה לכל אסירי המלך שהם בבית חולים.
אשרי העם שיכולים לדעת מהסודות הטמירים והנסתרים של המלך הקדוש.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אָבָא יוֹמָא (ש"ג ע"ב) חַד הָוִינָא אָנָּא וְרַבִּי יְהוּדָה דְּמִן עַכוּ (אזלי) בְּמַדְבְּרָא
וְעָאֲלָנָא בְּמַעֲרַתָּא חָדָא וְאַשְׁכַּחנָּא תַּמָּן סַפְרָא חָדָא עֲתִיקָא דְּמִן יוֹמִין קִדְמָאִין. פְּתַחנָּא
לִיה וְאַשְׁכַּחנָּא דְּהוּהָ כְּתִיב בֵּיהּ בְּרִישׁ מְלוֹי (ישעיה מ"ב) הָרְאשׁוֹנוֹת הִנֵּה בָּאוּ וְחֻדְשׁוֹת
אֲנִי מַגִּיד. וְאוּקִים קָרָא בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא. מִן יוֹמָא דְּסָלִיק בְּמַחְשָׁבָה לְמַבְרֵי עַלְמָא.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, יום אחד הייתי אני ורבי יהודה שמן עכו (הולכים) במדבר, ונכנסנו
במערה אחת, ומצאנו שם ספר עתיק אחד מימים ראשונים. פתחנו אותו, ומצאנו
שהיה כתוב בו בראש דבריו: (ישעיה מב) הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד,
ובאר הפסוק בנשמות הצדיקים. מיום שעלה במחשבה לברא עולם.

טקסט הזוהר

וְעַד לָא אֲתַבְרֵי עַלְמָא כָּל רוּחִין דְּצַדִּיקָא הָווּ גְּנִיזִין בְּמַחְשָׁבָה קָמִיָּה כָּל חַד וְחַד
בְּדִיוקְנִיָּה. כִּיּוֹן דְּצִייר עַלְמָא אֲתַגְלִיין כְּלָהוּ וְקִיִּימוּ בְּדִיוקְנִיָּהוּ קָמִיָּה בְּרוּמֵי מְרוּמִים.
לְכַתֵּר יִהְיֶה לוֹן בְּאוּצָר חַד בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן לְעִילָא. וְהָהוּא אוּצָר לָא מַלְיָא לְעַלְמִין, וְתִדִּיר

קרי הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד. מאן אינון אני מגיד כולוהו בשמחון ולית תיאובתא וכיסופא להאי אוצר אלא לארקא ביה נשמתין תדיר.

תרגום לעברית

ועד שלא נברא העולם, כל רוחות הצדיקים היו גנוזות במחשבה לפניו, וכל אחד ואחד בדמותו. כיון שציר את העולם, התגלו כלם ועמדו בדמותם לפניו ברומי מרומים, אחר כך נתן אותם באוצר אחד בגן עדן שלמעלה, ואותו אוצר לא מלא לעולמים, ותמיד קורא: הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד. מה הם אני מגיד כלם בשמות. ואין תאנה וכסוף לאוצר הזה, אלא רק להוריק בו נשמות תמיד.

טקסט הזוהר

כמה דגיהנם לית תיאובתא וכיסופא אלא לקבלא נשמתין לאתדכאה תמן וכל יומא קארי הב הב. מאי הב הב (אלא) אוקיד אוקיד. וההוא אוצר נטיל כל (אינון) נשמתין אינון עד זמנא דאלביש לון ונחתי להאי עלמא. ומגו חוכה דאדם קדמאה דאמשיה סטרא בישא לעלמא אצטריכו לאלבשא אינון נשמתין בלבושא דא. דהא לבושא אחרא בעא קודשא בריה הוא לאלבשא לאינון נשמתין. (ס'א ואמר בההוא ספרא) וההוא (והוה) אמר ההוא ספרא עד הכא שתיקו (שתוקו). ועוד חמינא מכאן ולהלאה אתון מחיקו דלא אשתמודעון.

תרגום לעברית

כמו שלגיהנם אין תאנה וכסוף אלא רק לקבל נשמות לטהר שם. וכל יום קורא: הב הב. מה זה הב הב? (אלא) שרף שרף. ואותו אוצר לוקח כל (אותו) הנשמות הללו, עד זמן שמלבישם ומורידם לעולם הזה, ומתוך חטא אדם הראשון שהמשיח צד הרע לעולם, הצטרכו להלביש אותן נשמות בלבוש זה, שהרי לבוש אחר רצה הקדוש ברוך הוא להלביש לאותן הנשמות. (ואמר באותו ספר) וההוא (והיה) אמר אותו סופר: עד כאן שתיקו (שתקו). ועוד ראיתי מכאן ולהלאה אותיות מחוקות שלא ידועות.

ובְּתֵר חֲמִינָא לֹון בְּחִלְמָא וְאָמְרוּ לִי שְׁתוּק וְלֹא תִגְלִי אֶלָּא לְטִינָרָא תְקִיפָא, וְכֹךְ עֲבִידְנָא. וְאִשְׁכַּחְנָא בֵּיהּ מְאִנִּין דְּלְבוּשָׁא אַחֲרָא זְמִין (דְּזִמִּין) קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאִלְבָּשָׁא לְאִינוּן נְשָׁמֵתִין לְזִימְנִין (לְזִמְנָא) דְּאִתִּי. (אִם כֵּן) מֵתִים דְּחִיו עַל יְדֵא דִיחֻזְקָאֵל, מְאִי טַעְמָא לֹא עֲבִד לֹון הֵהוּא לְבוּשָׁא.

תרגום לעברית

ואַחֲר כֹּךְ רְאִיתִי אוֹתָן בְּחִלּוֹם, וְאָמְרוּ לִי: שְׁתַּק וְאַל תִּגְלֶה, אֶלָּא לִסְלַע הַתְּקִיר. וְכֹךְ עָשִׂיתִי. וּמִצָּאתִי בּוֹ שְׂכָלִים שֶׁל לְבוּשׁ אַחֵר עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַלְבִּישׁ אֶת אוֹתָן נְשָׁמוֹת לְעֲתִידִים (לְעֵתִיד) לָבֵא. (אִם כֵּן,) מֵתִים שֶׁחִיו עַל יְדֵי יְחֻזְקָאֵל, מָה הַטַּעַם לֹא עָשָׂה לָהֶם אֶת אוֹתוֹ הַלְבוּשׁ?

טקסט הזוהר

אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא מְטָא זְמָנָא לְאַעֲבָרָא בְּעִלְמָא הֵהוּא אֲוִירָא דְּכִיָּא דְּעִבִּיד לְבוּשִׁין. וּבְגִין כֹּךְ אִלְבִּישׁ לֹון אֶלָּא כְּמָה דְּהוּו, וְכֹךְ יְהִי לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, כֹּךְ דְּהֵהוּא זֹהֲמָא דְּקִדְמִיתָא לֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן.

תרגום לעברית

אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁלֹא הִגִּיעַ זְמַן לְהַעֲבִיר בְּעוֹלָם אוֹתוֹ אֲוִיר טְהוֹר שֶׁעוֹשֶׂה לְבוּשִׁים, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא הַלְבִּישָׁם אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ, וְכֹךְ יְהִי לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, כֹּךְ שֶׁאוֹתָהּ זֹהֲמָא שֶׁל הַהִתְחַלָּה לֹא נִמְצְאָת שָׁם.

טקסט הזוהר

כַּד נָפַק בַּר נֶשׁ מֵהָאֵי עֲלָמָא, כָּלְהוּ בֵּין צְדִיקֵי בֵּין חֲסִידֵי וְתַמִּימֵי וְחִיבֵי וְרָשִׁיעֵי. כָּלְהוּ עֲבָרֵי בְּאִוִּירָא, לְמַחֲמֵי אָדָם קִדְמָאָה לְכַנִּי עֲלָמָא. וּמִתַּמָּן נָטִיל אוֹרְחָא הֵן לְגִנְתָּא דְּעֵדֶן הֵן לְגִיְהֵנָם.

כְּשִׁיּוּצָא אָדָם מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, כָּלָם, בֵּין צְדִיקִים בֵּין חֲסִידִים וְתַמִּימִים וְרָשָׁעִים וְחַיִּבִּים, כָּלָם עוֹבְרִים בְּדֶרֶךְ זֶה לְרֹאוֹת אֶת אָדָם הָרֹאשׁוֹן לְבְנֵי הָעוֹלָם, וּמִשָּׁם לּוֹקְחִים דֶּרֶךְ, הֵן לֵגַן עֵדֶן הֵן לְגִיּהֶנָּם.

טקסט הזהיר

כָּל אֵינוֹן דְּאוֹרְחֵיהֶוּ לְגִנְתָּא דְּעֵדֶן, מִתְקַרְבִּין לְגַבֵּי חוֹמָה דְּלִכְר מְאִינוֹן תְּלַת חוֹמוֹת דְּתַמָּן. וְכִדִּין נָפִיק חַד מִמֶּנָּא וְאִתְעַר קַמִּיָּהוּ וְקֹאֲרִי וְאָמַר, זָכְאִין אֶתּוֹן צְדִיקָיָא (בַּעֲלָמִין כּוֹלָהוּ) בְּעָלְמָא. וְהָהוּא מִמֶּנָּא יַעֲזִירִי"א לְשָׁמִיָּה, אוֹלִיף לֹון אוֹרְחָא וְאִזְלִין קָמִיָּה עַד תִּרְעָא חָדָא דְּגִיּהֶנָּם. הָהוּא מְמוֹנָה קֹאֲרִי בְּחִילִיָּה וְאָמַר, צָנוֹן תִּנְנָא (תַּנְנָהָא) צָנוֹן יְקִידָתָא. בְּהֵיָא שְׁעָתָא, בְּבִהִילוֹ מִצָּנְנִין לָהּ וְעֹאֲלִין כּוֹלָהוּ וְטַבְּלִין וְעַבְרִין. וְכָל אֵינוֹן חֲיִיבִין אֶתְמַסְרִין בִּידָא דְּדוּמִ"ה וְעֹאֲלִין בְּגִיּהֶנָּם. וְכָל אֵינוֹן זָכְאִין, לָא אֶתְמַסְרִין בִּידוּי. אֵלָא (בִּידָא) דְּהָא מְמוֹנָה.

תרגום לעברית

כָּל אוֹתָם שְׁדִרְכָם לֵגַן עֵדֶן, מִתְקַרְבִּים לְחוֹמָה הַחִיצוֹנִית מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ חוֹמוֹת שָׁשׁ, וְאִזְ יוֹצֵא מִמֶּנָּה אֶחָד, וּמִתְעוֹרֵר לְפָנֶיהֶם וְקוֹרָא וְאָמַר: אֲשֶׁרִיכֶם הַצְדִּיקִים (בְּכָל הָעוֹלָמוֹת) בְּעוֹלָם! וְאוֹתוֹ מְמָנָה, שְׁמוֹ יַעֲזִרָא"ל, מְלַמֵּד אוֹתָם אֶת הַדֶּרֶךְ, וְהוֹלְכִים לְפָנָיו עַד שְׁעַר אֶחָד שֶׁל הַגִּיּהֶנָּם, וְאוֹתוֹ מְמָנָה קוֹרָא בְּחִיל וְאָמַר: צָנְנוּ הָעֵשָׂן! צָנְנוּ הַשְּׂרָפָה! בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מִצָּנְנִים אוֹתָהּ בְּבִהִילוֹת, וְנִכְנָסִים כָּלָם וְטוֹבְלִים וְעוֹבְרִים, וְכָל אוֹתָם רָשָׁעִים נִמְסָרִים בִּיד דוּמִ"ה וְנִכְנָסִים בְּגִיּהֶנָּם, וְכָל אוֹתָם צְדִיקִים לֹא נִמְסָרִים בִּידוּ, אֵלָא (בִּידִי) הַמְמָנָה הַזֶּה.

ובְּתֵר דְּטַבְלִין וְעִבְרִין, הֵהוּא מְמוּנָה אֲזִיל קַמִּיָּהוּ עַד דְּמָטָאן לְשׁוּר דְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן וְהֵהוּא מְמוּנָה קְאָרִי לְפִתְחָא וְאוּמֵר, (ישעיה כ"ו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֵא גוֹי צַדִּיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים. כִּדִּין פִּתְחִין פִּתְחָא וְאֵעִיל לֹון, וְכֵן בְּכָל פִּתְחָא וּפִתְחָא.

תרגום לעברית

ואחר שטובלים ועוברים, הממנה הזה הולך לפנייהם עד שמגיעים לחומת גן עדן, ואותו ממנה קורא לפתח ואומר: פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמונים (ישעיה כו). אז פותחים פתח ומכניסים אותם, וכך בכל פתח.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּעָאֲלִין לְגוֹ אֲתֵר דְּצַדִּיקָיָא, צַדִּיקָיָא אוּחְרָנִין קִיָּמִין וְכַמָּה חֲדָה עַל חֲדָה עַל צַדִּיקָיָא וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָּא חֲדָאן. לְסוּף תִּלְתָּא יוֹמִין דְּאֵתְטַמְרֵן בְּהִיכְלִין יְדִיעֵן נַפְקִי וְאוּרִיא נִשְׁבִּי וּמִתְצַיִרֵן כּוּלְהוּ בְּדִיוקְנֵיָהוּ. מִכָּאן וְלַהֲלָא יִרְתִּין אַחֲסַנְת יְרוּתָא כְּדָקָא חֲזִי לְכָל חַד.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ לְתוֹךְ מְקוֹם שְׁצַדִּיקִים אַחֲרִים עוֹמְדִים, כַּמָּה חֲדָה עַל חֲדָה עַל הַצַּדִּיקִים, וְכָל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שְׂמֻחִים. לְסוּף שְׁלֹשָׁה יָמִים שְׂמִתְחַבָּאִים בְּהִיכְלוֹת יְדוּעִים, יוֹצְאִים וְאוּרִים נוֹשְׁבִים, וּמִצְטַיִרִים כָּלֶם בְּדִמְיוֹתֵיהֶם. מִכָּאן וְלַהֲלָא יוֹרְשִׁים יִרְשָׁה כְּרָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

טקסט הזוהר

חֲזוּתָא דְּאֵתְחֲזִי בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן מַחֲזִיו יִקְרָא דִּיוקְנָא דְּכָל דִּיוקְנִין וְגוּוֹן דְּכָל גּוּוֹנִין. דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא לֹא אֵתְגְלִי בְּהִיכְלָא וְלֹא בְּאֲתֵר חַד. אֵלָּא (אתפתח) אֵתְפֹּשֶׁח רְקִיעָא מְרַקְמָא עַל גְּבִי גִנְתָּא לְאַרְבַּע סְטָרִין וְאֵתְמַלְיָא מִזִּיּוּא יִקְרָא קְדִישָׁא וְאֵתְחֲזִי תַמָּן, וְאֵתְהַנֵּן כּוּלְהוּ צַדִּיקָיָא. מֵאֵן חָמָא חֲדָה וְכִסּוּפָא דֵּהֵהוּא נוֹעֵם יִי.

מִרְאָה שֶׁנִּרְאָה בְּגֵן עֵדֶן מִמִּרְאָה נִכְבֵּד, דְּמוּת כָּל הַדְּמִיּוֹת, וְגִזְוֹן שֶׁל כָּל הַגִּזְוִיּוֹת. שְׁמִלֵּךְ הַקְדוּשׁ לֹא מִתְגַּלֶּה בְּהִיכָל וְלֹא בְּמָקוֹם אֶחָד, אֲלָא נִפְתָּח רִקְיַע מְרָקֶם עַל גִּב הַגֵּן לְאַרְבָּעָה צְדָדִים, וּמִתְמַלֵּא מִזִּיּו כְבוֹד הַקְדוּשׁ וְנִרְאָה שָׁם, וְנִהְיִים כָּל הַצְדִּיקִים. מִי רָאָה חֲדוּה וְכִסּוּף קְדוּשׁ שֶׁל אוֹתוֹ נֵעֵם ה'.

טקסט הזוהר

עַד כָּאֵן הָיָה לִי רִשּׁוֹ לְמַחְמִי בְּהֵהוּא סִפְרָא. אֲדַמְקִיפְנָא לְמַחְמִי יִתִּיר בֵּיהּ, פִּרְח מִן יָדִי וְלֹא חִמִּינָא לִיהּ. אֲשֶׁתְּאַרְנָא עֲצִיב וּבְכִינָא. דְּמִיכְנָא תַּמָּן בְּהֵהוּא מְעִרְתָּא וְחִמִּינָא לִיהּ (לֵהוּא) דְּהָוָה לְבִישׁ מְנָא (מִצָּא). אָמַר לִי ר' לָמָּה לָךְ לְמַבְכִּי וְלֹא תִתְעַצֵּב (ס"א מִמָּאן) מִמָּה דְּהָוָה בְּהֵהוּא סִפְרָא. פִּרְח לְגַבִּיהּ וְנִטְלִיהּ וְעַד לֹא יָפוּק מִהָאִי עֲלָמָא גְּנִיז לִיהּ בְּהֵהוּא מְעִרְתָּא דְּמִדְּבָרָא דָּא, וְהִשְׁתָּא דְּהָוָה מִתְגַּלִּי לְחִיָּיא הָכָא, פִּרְח בְּאַוִּירָא לְנִטְלִיהּ.

תרגום לעברית

עַד כָּאֵן הָיָה לִי רִשּׁוֹת לְרִאוֹת בְּאוֹתוֹ סִפְרָא. כְּשֶׁהִקְפֵּנוּ לְרִאוֹת בּוֹ יוֹתֵר, פִּרְח מִיָּדִי וְלֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ. נִשְׁאַרְתִּי עֲצוּב וּבְכִינִי, יִשְׁנַנְתִּי שָׁם בְּאוֹתָהּ מְעִרָה וְרָאִיתִי אוֹתוֹ (אֵת אוֹתוֹ) שֶׁהָיָה לְבוּשׁ מִדִּים. אָמַר לִי, רַבִּי, לָמָּה לָךְ לְבָכּוֹת? וְאַל תִּתְעַצֵּב (מִמִּי) מִמָּה שֶׁהָיָה בְּאוֹתוֹ סִפְרָא. פִּרְח אֵלָיו וּלְקַחוֹ, וְעַד שֶׁלֹּא יֵצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה, גִּנְז אוֹתוֹ בְּאוֹתָהּ מְעִרָה שֶׁבְּמִדְּבַר הַזֶּה, וְכַעַת שֶׁהָיָה מִתְגַּלֶּה לְחַיִּים כָּאֵן, פִּרְח בְּאַוִּיר וּלְקַחוֹ.

טקסט הזוהר

מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה זִיל לָךְ לְאוֹרְחָהּ, וּמִהֵהוּא יוֹמָא וְעַד הִשְׁתָּא לֹא אֲתִגְלִי לִי וְלֹא זְכִינָא לְמִשְׁמַע מִמָּאן הָוָה. וּבְכָל זְמָנָא דְּאֵנָא דְּכִירְנָא, אֲשֶׁתְּאַרְנָא עֲצִיב. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דִּילְמָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא בְּעִי בִיקְרִיָּה דְּלֹא בְּעִי דִּיתְגַּלִּי בְּעֲלָמָא.

מכאן והלאה לך לדרכך. ומאותו יום ועד עכשיו לא התגלה לי ולא זכיתי לשמע ממך
היה, ובכל זמן שאני נזכר, אני נשאר עצוב. אמר רבי אלעזר, אולי הקדוש ברוך הוא
רוצה בכבודו שלא רוצה שיתגלה בעולם.

טקסט הזהר

עד דהוו יתבי ולעאן במלין אחרנין עלאין ויקירין נהר יממא קמו ואזלו. אמר רבי
אלעזר השתא עידן רעוא מקמי מלכא קדישא, נימא מילי דאורייתא ונתעסק בה
ונשתתף בשכינתא. פתח ואמר, (תהלים ה) יהו'ה בקר תשמע קולי בקר אערוך לך
ואצפה. (ע"כ). אמר רבי אלעזר, בלעם חייבא, מאן קטיל ליה, והיה אקטיל. אמר רבי
יצחק וכו'. (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

עד שישבו ועסקו בדברים אחרים עליונים ונכבדים, האיר היום. קמו והלכו. אמר רבי
אלעזר, כעת עת רצון מלפני המלך הקדוש, נאמר דברי תורה ונתעסק בה ונשתתף
בשכינה. פתח ואמר, ה' בקר תשמע קולי בקר אערוך לך ואצפה. אמר רבי אלעזר,
בלעם הרשע מי הרג אותו, ואיה נהרג? אמר רבי יצחק וכלי: ע"כ מההשמטות.

טקסט הזהר

מזוהר חדש דף מ"ג ע"ב שורה ז"ך (עד כאן מההשמטות) (ד"ש ע"א) סימן י' (כ"כ
בזהר הרש"ב וצ"ל) י"א דף קצ"ט א' שורה כ"ד ודף ר"ב ע"ב שורה כ"ח דף ר"ג
ע"ב ור"ו ע"ב (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

לאמר הנה עם יצא ממצרים. אם תאמר שהרי צריך לקחת שמות ויוחסין שלהם - לא
צריך, אלא דרך כלל, שכתוב הנה עם יצא. מה הטעם? משום שפך קרא להם הפטרון
שלהם כמה פעמים. ועל זה אל תטעה שכתוב שלח את עמי, בכל זמן.

לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. אִי תִימָא דְהָא צָרִיךְ לְנִטְלָא פִיפּוּסִין וַיּוֹחֲסִין דִּילָהוֹן, לֹא אִיצְטְרִיךְ אֱלֹא אֹרַח כָּלֵל דְּכִתִּיב הִנֵּה עִם יֵצֵא. מֵאִי טַעמָא, מִשּׁוּם דְּהִכִּי קָרִי לֹון פִּטְרוֹנָא דִּילָהוֹן כַּמָּה זְמָנִין. וְעַל דָּא לֹא תִטְעִי דְכִתִּיב (שְׁמוֹת ה) שְׁלַח אֶת עַמִּי בְּכָל זְמַן. וְעוֹד כִּד נִטְלַת עֵיטָא עֲלֵיהוּ עִם פֶּרַעַה בְּלִישְׁנָא דָא יִכְלֹתָ לָהּ. דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת א) הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוֹם מְמַנּוּ. אוּף הִשְׁתָּא דְכִתִּיב, הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם וְלֹא אִפִּיק לֹון אַחֲרָא, אֱלֹא אִיהוּ מִגְרָמִיה נָפֵק. וּבְגִין כֶּךָ תִּיכּוֹל לְאַבְאָשָׁא לֹון.

תרגום לעברית

וְעוֹד, כְּשֶׁלִּקְחֹתָ עֲצָה עֲלֵיהֶם עִם פֶּרַעַה, בְּלִשׁוֹן זֶה יִכְלֹתָ לָהֶם, שְׁפָתוֹב הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוֹם מְמַנּוּ. גַּם כָּאן, שְׁפָתוֹב הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. וְלֹא הוֹצִיא אוֹתָם אַחֲרָא, אֱלֹא הוּא מַעֲצָמוּ יֵצֵא, וּמִשּׁוּם כֶּךָ תוּכַל לְהַרְעָ לָהֶם.

טקסט הזוהר

הִנֵּה כִסֵּה אֶת עֵין הָאָרֶץ, אִית דְּאִמְרֵי סִיחּוֹן וְעוֹג דְּקַטְלִי (דְּקַטְלוּ) לֹון יִשְׂרָאֵל, דִּהּוּ עֵינָא דְּאִרְעָא. אֱלֹא כִד אִיִּיתִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲרַבָּה עַל אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם. כְּתִיב, (שְׁמוֹת י) וַיִּכַּס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ. אֲמַאי, בְּגִין דְּכָל חֲרָשִׁין וְקַסְמִין דְּעֵלְמָא לֹא יִכְלִין לְמַעַבְדַּ חֲרָשִׁין אֱלֹא מְלָה חֲדָא בְּדִרְגָּא חֲדָא, בְּזִמְנָא חֲדָא. וְעַמָּא דָא אִיִּיתִי עֲרוֹב מִבּוֹלְבָל מִכַּמָּה זִינִין מִבּוֹלְבָלִין אֵלִין בְּאֵלִין, עַד דְּלֹא יִכְלוּ כָּל חֲרָשִׁין וְקַסְמִין לְמִיקָם. וְדָא הוּא וַיִּכַּס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ. וְהִכָּא כְּתִיב, וַיִּכַּס אֶת עֵין הָאָרֶץ וְהִכִּי הוּא וְדָאִי.

תרגום לעברית

הִנֵּה כִסֵּה אֶת עֵין הָאָרֶץ. יֵשׁ אוֹמְרִים, סִיחּוֹן וְעוֹג שִׁישְׁרָאֵל הָרְגוּ אוֹתָם, שְׁהִיו עֵין הָאָרֶץ. אֱלֹא כְּשֶׁהִבִּיא הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲרַבָּה עַל אֲרֶץ מִצְרַיִם, כְּתוּב וַיִּכַּס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ, לָמָּה? מִשּׁוּם שְׁכָּל מְכַשְׁפֵּי וְקוֹסְמֵי הָעוֹלָם לֹא יִכְלוּ לַעֲשׂוֹת

כַּשְׁפִּים, אֲלָא רַק דְּבַר אֶחָד בְּדִרְגָּה אַחַת בְּזִמְנָא אֶחָד, וְעַם זֶה הֵבִיא עָרֹב מִכְּלָבֵל מִכַּמָּה מִיָּנִים מִכְּלָבֵלִים אֱלוֹ בָּאֱלוֹ, עַד שֶׁלֹּא יָכְלוּ כָּל מְכַשְׁפִּים וְקוֹסְמִים לַעֲמֹד, וְזֶהוּ וַיִּכַּס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ, וַיָּכֹאן כְּתוּב וַיִּכַּס אֶת עֵין הָאָרֶץ, וְכֵן הוּא וְדַאי.

טקסט הזהור

אָמַר ר' אַבָּא בָּלֶק וּבְלָעַם לֹא הָוָה בְּעֶלְמָא חֲרָשִׁין וְקִסְמִין כְּוֹתִיָּהּ (בלעם) חִילִיָּה וְתוֹקְפִיָּה הָוָה בְּפּוּמִיָּה וְעִינִיָּה. בָּלֶק חִילִיָּה וְתוֹקְפִיָּה הָוָה בְּעוֹבְדָא דִּידִין. וְדָא אִיצְטְרִיָּה לְדָא, דְּהָא כָּל זִינֵי חֲרָשִׁין דְּעֶלְמָא בְּפּוּמָא וְעוֹבְדָא הוּא, וּבָהּ תִּלְיִין. בְּלָעַם הָוָה לִיָּה לִישָׁן וְלֹא יָדִין, בָּלֶק הָוָה לִיָּה יָדִין וְלֹא לִישָׁן.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אַבָּא, בָּלֶק וּבְלָעַם לֹא הָיוּ בְּעוֹלָם מְכַשְׁפִּים וְקוֹדְמִים כְּמוֹתָם. (בלעם), חִילוֹ וְכֹחוֹ הָיָה בְּפִיו וְעֵינָיו. בָּלֶק, חִילוֹ וְכֹחוֹ הָיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. וְזֶה צָרִיךְ אֶת זֶה, שֶׁהָרִי כָּל סוּגֵי הַכַּשְׁפִּים שֶׁל הָעוֹלָם, בְּפֶה וּבְמַעֲשֵׂה הוּא, וּבָהֶם תִּלְוִיִּים. לְבָלָעַם הָיָה לְשׁוֹן וְלֹא יָדָיו, לְבָלֶק הָיוּ יָדָיו וְלֹא לְשׁוֹן.

טקסט הזהור

אֲזָלוּ חֲבֵרִיָּא עַד דְּמָטוּ חַד בִּי חֲקַל וְשִׁמְשָׁא הָוָה תְּקִיף לַחֲדָא. חָמוּ הָהוּא בִּי חֲקַל בְּשִׁפְרֵי דְעִשְׁבִּין וּמִיִּין נִפְקִין לְכָל סֵטֶר וְאִילָנֵי חֲקָלָא סְגִיָּאִין, יִתְבוּ תַּמָּן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כַּמָּה יָאוֹת אֶתֶר דָּא לְנִיחָא בֵּיהּ.

תרגום לעברית

הִלְכוּ הַחֲבֵרִים עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְשָׂדֶה אַחַת, וְהִשְׁמִשׁ הָיְתָה חֲזָקָה מְאֹד. רָאוּ אֶת אוֹתוֹ בֵּית הַשָּׂדֶה בִּיפֵי הָעֵשְׂבִים, וּמִיָּם יוֹצְאִים לְכָל צֶד וְעֲצֵי הַשָּׂדֶה רַבִּים. יָשְׁבוּ שָׁם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כַּמָּה נָאָה מְקוֹם זֶה לְנוּחַ בּוֹ.

אֲדֹהוּ יִתְבִּי, הָא חוּיָא רַבְרָבָא אֲתָא בְּתוּקְפָא דְשִׁמְשָׁא וְאַעֲבַר קַמִּייהוּ. אָמַר לִיה רַבִּי אֱלֶעָזֶר, חוּיָא חוּיָא, סְטִי לָךְ מְאֻרְחָךְ, דִּהָא תָב הָהוּא גִבְרָא וְאַתְנַחֵם עַל מָה דְעֵבֵד, וְלֹא יוֹסִיף לְמַעֲבֵד הָהוּא מְלָח. תְּוֹהוּ חֲבֵרִיָּיא. אָמַר ר' אָבָא מַאי הוּא. אָמַר לֹון שְׁתוּקוּ.

תרגום לעברית

עַד שֶׁיֵּשְׁבוּ הָרִי נָחֵשׁ גָּדוֹל בָּא בְּחֻזֵּק הַשֶּׁמֶשׁ וְעֵבֵר לִפְנֵיהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלֶעָזֶר, נָחֵשׁ נָחֵשׁ, סְטָה לָךְ מִדְרָכְךָ, שֶׁהָרִי שָׁב אוֹתוֹ הָאִישׁ וְהִתְנַחֵם עַל מָה שֶׁעָשָׂה וְלֹא יוֹסִיף לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבָר. תְּמַהוּ הַחֲבֵרִים. אָמַר רַבִּי אָבָא, מֵהוּ? אָמַר לָהֶם, שְׁתוּקוּ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, חוּיָא חוּיָא, לְבַתֵּר דִּלְחִישׁוֹ לָךְ מִן שְׁמִיָּא, אֲתַנַּחֵם הָהוּא גִבְרָא וְשׁוּי בְּרַעוּתִיָּה דְלֹא יִתִּיב בֵּיה לַעֲלֵמִין סְטִי לָךְ מְאֻרְחָךְ. קָם חוּיָא בְּקִיּוּמִיָּה וְלֹא נָטִיל הֶכָא וְהֶכָא. תָּב כְּמִלְקֻדָּמִין. אָמַר לִיה, חוּיָא חוּיָא, יַדְעָנָא מָה דְאַתָּ בְּעִי, תּוּב מְאֻרְחָךְ. דִּהָא גּוֹי חֲיִיבָא אֲתִי, דְעֵבִיד בִּישׁ לְחַד יוֹדָאִי. וְהָא הוּא נָאִים שְׂכִיב בְּמַעְרְתָא דִּילָךְ, זִיל וְקַטְלִיה. מִיָּד אֶהְדֵּר הָהוּא חוּיָא וְדִלְג דְּלוּגִין קַמִּייהוּ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, נָחֵשׁ נָחֵשׁ, לְאַחַר שֶׁלְחָשׁוּ לָךְ מִהַשְׁמַיִם, הִתְנַחֵם אוֹתוֹ הָאִישׁ וְשָׁם בְּרִצּוֹנוֹ שְׁלֹא יָשׁוּב בּוֹ לַעֲלֵמִים, סְטָה לָךְ מִדְרָכְךָ. עֲמַד הַנָּחֵשׁ עַל עֲמָדוֹ, וְלֹא לָקַח לְכָאן וּלְכָאן. שָׁב כְּמוֹ מְקֻדָּם. אָמַר לוֹ, נָחֵשׁ נָחֵשׁ, יַדְעָתִי מָה שְׁאַתָּה רוֹצָה, שׁוּב מִדְרָכְךָ, שֶׁהָרִי גּוֹי רָשָׁע בָּא שֶׁעָשָׂה רַע לִיהוּדֵי אַחַד, וְהָרִי הוּא יֵשֵׁן שׁוֹכֵב בְּמַעְרָה שְׁלָךְ, לָךְ וְהִרְגָּהוּ. מִיָּד חֲזַר אוֹתוֹ הַנָּחֵשׁ וְדִלְג דְּלוּגִים לִפְנֵיהֶם.

אמר רבי אלעזר, אי לא הוינא הכא, כמה בישין הוה עביד האי חוץ. דהא כד בר נש יודאי עבד עובדא דחובא, ועד לא תב בתיובתא, לחישו ליה להאי חוץ לקטלא ליה. ואימלך ההוא בר נש בין כה ובין כה, ואתנחם מחוביה. ואמר דלא יתוב לעלמין להאי חטאה ועל דא אשתזיב מן דינא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, אם לא הייתי פה, כמה רעות הנה עושה הנחש הזה, שהרי אדם יהודי אחד עשה מעשה של חטא, ועד שלא שב בתשובה לחשו לנחש הזה להרג אותו, ונמלך אותו האיש בין כה ובין כה, והתנחם מחטאו, ואמר שלא ישוב לעולמים לאותו החטא, ועל כה נצול מן הדין.

טקסט הזוהר

אמרו חברי רבי אלעזר, כמה ידעת. אמר להו, סימנא יחב לי אבא, ואנא אשתמודענא ביה. אמרו ליה, תינח חוץ דאשתמודעת ביה. ההוא דאתנחם ותב מחוביה כמה ידעת. אמר להו, כד הוה אזיל ההוא חוץ, קשקשוי הוה סלקין וזנבוי זקוף ואיהו דאזיל (אזיל) בבחילו. רוחא חדא הוה אזיל לקבליה והוה קארי קמיה, תוב מארקה. דהא תב מחוביה ואתנחם ההוא בר נש.

תרגום לעברית

אמרו החברים לרבי אלעזר, כמה ידעת? אמר להם, סימן נתן לי אבא, ואני יודע אותו. אמר לו, מילא הנחש שידעת בו, אותו שהתנחם ושב מחטאו כמה ידעת? אמר להם, כשהיה הולך אותו הנחש, הקשקשים שלו היו עולים וזנבו זקוף, והוא שהולך (הולך) בבחילות, רוח אחת הייתה הולכת פגגדו וקוראת לפניו: שוב מדרךך, שהרי שב מחטאו והתנחם אותו האיש.

וְהָהוּא חוֹיָא בִּישָׁא לָא הָוָה צִיִּית עַד דִּיתְנֹון לִיה כּוֹפֵר בְּהִידִיה בְּאַתְרִיה דְּהָהוּא בַּר נָשׁ דְּאַתְחִיב קְטוּלָא וְתַב. דְּכֹךְ אֹרְחוּי דְּחוֹיָא עִילָא וְתַתָּא, כִּינֹן דְּאַתְיִיהִיב לִיה רִשׁוּ, לָא תַב עַד דְּאַשְׁלִים הָהוּא דִּינָא בִּישָׁא דְּאַתְיִיהִיב לִיה רִשׁוּ לְמַעַבְד, אוּ דִיתְנֹון לִיה בְּאַתְרִיה חִיבָא אַחְרָא בְּכוֹפְרָא. דְּהָא בְּרִיקְנִיָּא לָא יְפוּק. כִּינֹן דְּאַתְיִיהִיב לִיה רִשׁוּ.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ הָרַע לֹא הָיָה מְצִיָּת עַד שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ כֹּפֶר אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֹתוֹ אָדָם שֶׁהִתְחַיֵּב מִיתָה וְשָׁב. שְׂכָר דֶּרֶךְ הַנֶּחֱשׁ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה - כִּינֹן שְׁנִתְּנָה לוֹ רִשׁוֹת, לֹא שָׁב עַד שֶׁהִשְׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין הָרַע שְׁנִתְּנָה לוֹ רִשׁוֹת לַעֲשׂוֹת, אוּ שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ בְּמָקוֹמוֹ רִשְׁעֵי אַחֵר בְּכֹפֶר, שֶׁהָרִי בְּרִיקְנוֹת הוּא לֹא יֵצֵא, כִּינֹן שְׁנִתְּנָה לוֹ רִשׁוֹת.

טקסט הזוהר

אָמְרוּ לִיה, תִּינַח כָּל דָּא. הָהוּא גּוֹי דְּאַמְרַת דִּיהִבְתָּ לִיה כּוֹפְרָא, בְּמָאי יִדְעָתָּ. אָמַר לוֹן, כִּינֹן דְּמִלְלִית לְחוֹיָא, הָהוּא רוּחָא דְּהָוָה אָזִיל לְקַבְּלִיה וּלְחִישׁ לִיה דִּיתוּב לְאוֹרְחִיה דְּהָא אֲתַנְחֵם הָהוּא בַּר נָשׁ. דְּלִיג הָהוּא רוּחָא עַל אוּדְנִיָּה. (אודני ואמר לי).

תרגום לעברית

אָמְרוּ לוֹ, מִיֵּלָא כָּל זֶה, אוֹתוֹ גּוֹי שֶׁאַמְרַת שְׁנִתְּתָ לוֹ כֹּפֶר בְּמָה יִדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם, כִּינֹן שֶׁדִּבְרַתִּי לְנֶחֱשׁ, אוֹתוֹ רוּחַ שֶׁהִיָּתָה כְּנִגְדּוֹ וְלוֹחֶשֶׁת לוֹ שֶׁיָּשׁוּב לְדַרְכוֹ, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ אָדָם הַתְּנַחֵם, דְּלִגָּה אוֹתָהּ רוּחַ עַל אָזְנוֹ (אזני ואמרה לי).

טקסט הזוהר

תְּנוּהוּ חֲבֵרִיָּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, גִּיְהָר וְנַחֲמִי, דְּהָא חוֹיָא עֶכְד מָה דְּעֶכְד. קָמוּ וְקָרִיבוּ גַבֵּי חַד טִיגְרָא בְּהָהוּא בִּי חֲקַל, אֲשַׁכְּחוּ לְהָהוּא גּוֹי דְּמִית וְהָהוּא נֶחֱשׁ כְּרִיךְ עַל עֲקֵבִיה וְלֹא הָוָה אֲבָדִיל מִנִּיה, וּבִתֵּר אֲתַפְרֵשׁ מִעֲקֵבִיה וְסָלִיק עַל גְּרוּנִיָּה וְאַכְרִיךְ תַּמָּן. וּמִתַּמָּן נַחֲיִית עַל עֲקֵבִיה, דְּלֹא הָוָה מִתַּפְרֵשׁ מִנִּיה.

תָּמָהּוּ הַחֲבֵרִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, גִּלְגָּל וְנִרְאָה, שְׁהָרִי הִנָּחֵשׁ עָשָׂה מָה שֶׁעָשָׂה. קָמוּ וְקָרְבוּ לְסֹלֶעַ אֶחָד בָּאוֹתוֹ בֵּית שָׂדֶה, וּמָצְאוּ אוֹתוֹ הַגּוֹי מֵת וְאוֹתוֹ נָחֵשׁ כָּרוּךְ עַל עֲקֵבוֹ, וְלֹא הָיָה נִבְדָּל מִמֶּנּוּ. וְאַחֵר כֶּף נִפְרַד מֵעֲקֵבוֹ וְעָלָה עַל גְּרוֹנוֹ וְנִכְרָה שֵׁם, וּמִשָּׁם הָיָה יוֹרֵד עַל עֲקֵבוֹ, שֶׁלֹּא הָיָה נִפְרָד מִמֶּנּוּ.

טקסט הזוהר

אֲשַׁכְּחוּ לִי אֲרֻנְקִי חֵד מִלֵּיא דִּינָרִין דְּגִזְיִל לְחֵד יוֹדָאֵי בְּאַרְחָא וּמִחָא לִיָּה. נָטַל רַבִּי אֶלְעָזָר יֵת אֲרֻנְקִי. אָמַר, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְּבִכּוּלָּא עֲבִיד שְׁלִיחוֹתָא. תְּבוּ לְהֵהוּא אֲתֵר דְּהוּו (א ז ל י).

תרגום לעברית

מָצְאוּ לוֹ אֲרֻנֶּק אֶחָד מִלֵּא דִּינָרִים שְׁגֹל מִיְהוּדֵי אֶחָד בְּדֶרֶךְ וְהִכָּה אוֹתוֹ. לָקַח רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת הָאֲרֻנֶּק. אָמַר, בְּרוּךְ הַרְחֵמָן שֶׁפָּכַל הוּא עוֹשֶׂה שְׁלִיחוֹת. שָׂבוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהָיוּ (הוֹלָכִים).

טקסט הזוהר

פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (י ש ע י ה מ " ג) מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינַי נִכְבְּדַת וְאֲנִי אֶהְבֵּתִיהּ וְאֵתָן אָדָם תַּחְתֶּיהּ וּלְאֻמִּים תַּחַת נִפְשָׁהּ. מֵאֲשֶׁר יִקְרָת, יִקְרַם מִבְּעֵי לִיָּה, וְהִכִּי אֵינִי שְׁרִיף. מֵאֲשֶׁר אֵתָהּ יִקְרַם בְּעֵינַי, מָהוּ יִקְרָת. מִכָּלֵל דְּאִיהוּ מִגְרָמִיָּה אֲתִיקָר. אֵלָּא הִכִּי הוּא וְדָאִי, דְּכָל בֶּר נֵשׁ דְּאִיהוּ בְּחִיּוּבָא (ד " ש ע " ב) קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקִדְמִיתָא, הוּא מְזֻלָּלָא וְתוֹעֵבָה (תו ע ב ת א) קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבִתֵּר דְּאִימָלָה וְתַב מַחוּבִּיָּה, הִשְׁתָּא אִיהוּ אֲתִיקָר מִגְרָמִיָּה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קֹאֲרִי עָלֶיהָ וְאָמַר, מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינַי נִכְבְּדַת, אֵת מִגְרָמָהּ יִקְרָת.

פתח רבי אלעזר ואמר, מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשה (ישעיה מג). מאשר יקרת!? יקר צריך לו לכתב! וכך צריך: מאשר אתה יקר בעיני. מהו יקרת? מכלל שהוא מעצמו התכבד, אלא כך הוא בודאי. שכל בן אדם שהוא בחיוב לפני הקדוש ברוך הוא, בהתחלה הוא מזלזל ומתעב (תועבה) לפני הקדוש ברוך הוא, ואחר שנמלה ושב מחטאו, עכשו הוא התכבד מעצמו, והקדוש ברוך הוא קורא עליו ואומר, מאשר יקרת בעיני נכבדת. אתה מעצמך נכבדת.

טקסט הזהיר

בעיני נכבדת ואני אהבתיך. דהא לית רחימו לקודשא בריך הוא בהדי פר נש בהאי עלמא, אלא במאן דתב מחוביה. ועל דא אני אהבתיך. אבל מה אעביד דהא יהבית רשו לחויא לנזקא. דא הוא עיטא, ואתן אדם תחתיה. מאי איהו אדם דיהב קודשא בריך הוא תחותיה, ההוא אדם דאתי מעמא אחרא, דההוא חויא מדיליה ייכול, דכתיב ואתן אדם. אל תקרי אדם, אלא אדם. ולאמים דא הוא, לאום מלאום יאמץ, ודא זרעא דעשו דיהיב תחות נפשיה.

תרגום לעברית

בעיני נכבדת ואני אהבתיך. שהרי אין אהבה לקדוש-ברוך-הוא עם הכן אדם בעולם הזה אלא במי ששב מחטאו, ועל זה אני אהבתיך, אבל מה אעשה שהרי נתתי רשות לנחש להזיק? זוהי העצה - ואתן אדם תחתיה. מהו אדם שנתן הקדוש ברוך הוא תחתיו? אותו אדם שבא מעם אחר, שאותו נחש יאכל משלו, שכתוב ואתן אדם, אל תקרי אדם אלא אדם. ולאמים, זהו (בראשית כה) לאם מלאם יאמץ, וזה זרע עשו שנתן תחת נפשו.

אֲדַהּוּ יִתְבִּי, הָא הָא יוֹדָא דְגִזְל הָהוּא גוֹי דְקָטַל חוּיָא, אֲתָא בְּאוֹרְחָא לָאִי וְעֵינֵי. וּמִגּוּ תְקִיפּוּ דְשִׁמְשָׁא עָאֵל בְּהָהוּא חֲקַל וְיִתִּיב תַּחוּת אֵילָנָא חַד, וְהָוָה מִתְרַעַם לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִצְדִּיק עָלֶיהָ דִּינָא, וְאָמַר. מֵאֲרִיָּה דְעֵלְמָא, גְּלוּי וִידוּעַ קִמְדָּ דָּאנָא לָא חֵיִישָׁנָא עָלִי וְעַל גּוֹפִי וְעַל מְמוֹנֵי כְּלוּם, דְּהָא בְּדִינָא אֲתַעְבִּיד כָּל (מָה) דְּאֲתַעְבִּיד. אֲכָל אָבָא וְאִמָּא סָבִין אֵית לִי דְלִית לִי בְּמָה אֲפָרְנִס לוֹן, וְעַל דָּא חֵיִישָׁנָא.

תרגום לעברית

עַד שֶׁיָּשְׁבוּ הָרִי הַיְּהוּדִי הָזֶה שְׁאוֹתוֹ הַגּוֹי גִּזְל וְהִנָּחַשׁ הָרִגוֹ, בָּא בַּדֶּרֶךְ לָאָה וְעֵינֵי, וּמִתּוֹךְ חֲזַק הַשֶּׁמֶשׁ נִכְנָס בְּאוֹתוֹ שָׂדֶה וַיֵּשֶׁב תַּחַת עֵץ אֶחָד, וְהָיָה מִתְרַעַם לְקֹדֶשׁ-כְּרוֹךְ-הוּא וּמִצְדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין וְאָמַר: רַבּוֹן הָעוֹלָם, גְּלוּי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִינִי חוֹשֵׁשׁ עָלִי וְעַל גּוֹפִי וְעַל מְמוֹנֵי כְּלוּם, שֶׁהָרִי בְּדִין נַעֲשֶׂה כָּל (מָה) שֶׁנַּעֲשֶׂה, אֲכָל אָב וְאִם זִקְנִים יֵשׁ לִי, שְׂאִין לִי בְּמָה אֲפָרְנִס אוֹתָם, וְעַל זֶה חֵשְׁשָׁתִּי.

טקסט הזוהר

וְתוּ עַל כָּל דָּא, צְרוּרָא חֲדָא דְדִינָרִין דְּהָוָה בְּהָהוּא אֲרַנְקִי דְחַד מִסְכָּנָא לְמַעַבְדַּ חוּפָּה לְבִרְתִּיהָ עֲנִיָּא. מָה אַעֲבִיד מֵאֲרִי דְעֵלְמָא, עַל דָּא כְּאִיכְנָא בְּלִפְאִי יִתִּיר.

תרגום לעברית

וְעוֹד עַל כָּל זֶה - צְרוּר אֶחָד שֶׁל דִּינָרִים שֶׁהָיָה בְּאוֹתוֹ הָאֲרַנְקָה, שֶׁל עֲנִי אֶחָד לַעֲשׂוֹת חֻפָּה לְבִתּוֹ הָעֲנִיָּה, מָה אַעֲשֶׂה? רַבּוֹן הָעוֹלָם, עַל זֶה כּוֹאֲבֵנִי בְּלִפְנֵי יוֹתֵר.

טקסט הזוהר

כְּכָה וְאָמַר (תַּהֲלִים קי"ט) מִשְׁפָּטִי ה' אֶמֶת צִדְקוֹ יִחַדְדִּיו. דִּינִין דְּמֵאֲרִי עֵלְמָא, קְשׁוּט אִינוּן. אִמָּאִי אִינוּן קְשׁוּט, בְּגִין דְּצִדְקוֹ יִחַדְדִּיו. דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְמַעַבְדַּ (דִּינָא), כְּמָה מֵאֲרִי תִרְיָסִין קְיָיִמִין מֵהָאִי סֶטֶר וּמֵהָאִי סֶטֶר וּמִצְדִּיקִין אֵלִין

בְּאֵלֶיךָ וּמִגִּיחֶיךָ אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ. כִּי־נָתַתָּה לָנוּ אֱלֹהִים וְאֵת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַאֲמֵת, כִּדְבַר־מִשְׁפָּטֶיךָ ה' אֱמֶת. אֵימַתִּי צִדְקוֹתֶיךָ. כִּדְבַר־מִצְוֹתֶיךָ כָּל־בְּנֵי־דִינָא לְעֵילָא. וְעַל־דָּא מִאֲרִי דְעֵלְמָא, עַל־דָּא בְּכִינָא וְלֹא עַל־דִּידִי.

תרגום לעברית

בְּכָה וְאָמַר, (תהלים יט) מִשְׁפָּטֶיךָ ה' אֱמֶת צִדְקוֹתֶיךָ. דִּינָיו שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם הֵם אֱמֶת. לָמָּה הֵם אֱמֶת? מִשּׁוּם שֶׁצִּדְקוֹתֶיךָ. שְׁהָרִי בִשְׁעַת הַדִּין, כְּשֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת (דִּין), כִּמְהָ בְּעָלֵי מַגְנִים עוֹמְדִים מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וּמִצְדִּיקִים אֱלֹהִים בְּאֵלֹהֵי וּנְלַחֲמִים אֱלֹהִים בְּאֵלֹהֵי. כִּי־נָתַתָּה לָנוּ אֱלֹהִים וְהִסְכֵּמְנוּ כָּאֶחָד, אֲנִי מִשְׁפָּטֶיךָ ה' אֱמֶת. אֵימַתִּי צִדְקוֹתֶיךָ? כְּשֶׁמִּצְדִּיקִים כָּל־בְּנֵי הַדִּין שְׁלֹמֶעֱלָה. וְעַל זֶה, רַבּוֹן הָעוֹלָם, אֲנִי בּוֹכָה, וְלֹא עַל־שָׁלִי!

טקסט הזהרה

שָׁמַע ר' אֶלְעָזָר וְחִבְרֵיָא וְקָמוּ לְגַבִּיָּה. חָמוּ יִתִּיָּה דְהוּהָ יְתִיב תַּחוּת הַהוּא אֵילָנָא וְאֶתְקִיפּוּ בֵּיהּ וּנְטְלוּ יִתִּיָּה לְגַבִּיָּהוֹן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, (לא תדחל) זַכָּאָה קָשׁוּט, דְּאִי לָאו זַכָּאָה אָנְתָּה, לֹא יִרְחִישׁ לָךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִיסָא רַבְרָבָא כְּמָה דְעַבֵּד. בְּקִדְמִיתָא טוֹל אֶרְנָקִי דִּילָךְ וְתִיזִיל וְתַחֲמִי מָה דְעַבִּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינָךְ.

תרגום לעברית

שָׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר וְחִבְרֵיָם, וְקָמוּ אֵלָיו. רָאוּ אוֹתוֹ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב תַּחַת אוֹתוֹ הָעֵץ, וְהִחֲזִיקוּ בוֹ, וּנְטְלוּ אוֹתוֹ אֵלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, (אל תפחד) צִדִּיק אֱמֶת, שָׁאֵם אֵינָךְ צִדִּיק, לֹא יִרְחִישׁ לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַּם גְּדוֹל כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה. בְּרִאשׁוֹנָה טַל אֶרְנָקָךְ, וְתִלָּךְ וְתִרְאָה מָה שֶׁעָשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלְלָךְ.

אָזל בַּהֲדִייהוּ וְחָמָא הֵהוּא גוֹי מִית וְחוּיָא הָהּ עֲבִיד בֵּיהּ נִוְקָמִין וְהָהּ כָּרִיךְ עַל קַדְלִיהּ.
אֲשֶׁתַּטַּח הֵהוּא יוֹדָאי בְּעַפְרָא וְאוּדֵי וְשִׁבַּח לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא. וְקָם וּנְשִׁיק יְדוּי דְּרַבִּי אֱלֻעֶזֶר
וְחִבְרֵיָא. אָמַר לוֹן הַשְׁתָּא יִדְעָנָא דְּקוּדְשָׁא כָּרִיךְ הוּא אֲרַחֲשִׁי נִיסָא דָּא בְּגִינְיָכוּ.

תרגום לעברית

הָלַךְ עִמָּם, וְרָאָה אוֹתוֹ הַגּוֹי מֵת, וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עוֹשֶׂה בּוֹ נְקָמוֹת, וְהָיָה כָּרוּךְ עַל צִוְּאוֹ.
הִשְׁתַּטַּח אוֹתוֹ הַיְּהוּדִי בְּעַפְרָא, וְהוֹדָה וְשִׁבַּח אֶת רַבּוֹן הָעוֹלָם, וְקָם וּנְשִׁק יְדֵי רַבִּי אֱלֻעֶזֶר
וְהַחֲבֵרִים. אָמַר לָהֶם: כָּעֵת יִדְעַתִּי שֶׁהַקּוֹדֵשׁ כָּרוּךְ הוּא הֲרַחֲשִׁי נִסֵּי זֶה בְּגִלְגָּלְכֶם.

טקסט הזוהר

אָבַל רַבִּנּוּ, עַל אַבָּא וְאִמָּא סָבִין דָּאִית לִי בְּכִינָא וְעַל מַסְכְּנָא דִּיהִיב לִי צִוְּרָא. פִּתַּח
הָאֲרֻנִּקִּי וְאֲחִמִּי לוֹן צִוְּרָא וְכֵן אֲחִמִּי לוֹן מַחָא דְּעַבֵּד לִיָּה הֵהוּא גוֹי. צִלִּי רַבִּי אֱלֻעֶזֶר
עָלֶיָּה וְאַתְּסִי.

תרגום לעברית

אָבַל חֲכָמִים, עַל הָאֵב וְהָאֵם הַזִּקְנִים שֶׁיֵּשׁ לִי אֲנִי בּוֹכָה, וְעַל הָעֲנִי שֶׁנָּתַן לִי אֶת הַצִּוּוֹר.
פִּתַּח הָאֲרֻנִּקִּי וְהִרְאָה לָהֶם אֶת הַצִּוּוֹר, וְכֵן הִרְאָה לָהֶם הַמַּכָּה שֶׁעָשָׂה לוֹ אוֹתוֹ הַגּוֹי.
הִתְפַּלֵּל עָלָיו רַבִּי אֱלֻעֶזֶר, וְנִרְפָּא.

טקסט הזוהר

קָרִיבּוֹ לְגַבִּיָּה דֵּהֵהוּא גוֹי כְּמִלְקַדְמִין, וְחָמוֹ הֵהוּא חוּיָא דֵּהוּא עֲבִיד כְּדַבְּקַדְמִיתָא. אָמַר
רַבִּי אֱלֻעֶזֶר, חוּיָא כָּל מָה דְּעַבְדְּתָּ יָאוֹת עַבְדְּתָּ. וְתוֹ דְּאֲחִמִּית חִילָךְ וּגְבוּרְתָּהּ בֵּיהּ, וְעַבְדְּתָּ
בֵּיהּ נִוְקָמִין סְגִיָּאִין. וְהָא חֲמִינָן תַּלְתָּ זְמָנִין וְאֲחִמִּית כָּל מָה דְּעַבְדְּתָּ. מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה זִיל
וְאַתְּטַמֵּר בְּמַעֲרַתָּהּ, וּגְזַרְנָא עָלָה דְּלֹא תִנְזִיק לְכַרְיִיתָא דְּעֲלֵמָא. אֲתַפְרֵשׁ הֵהוּא חוּיָא
וְכַפֵּף רִישִׁיָּה וְאָזַל לִיָּה.

קָרְבוּ לְאוֹתוֹ הַגּוֹי כְּמִקֵּדָם, וְרָאוּ אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה בּוֹ כְּבָרָאשׁוֹנָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, נֶחֱשׁ נֶחֱשׁ, כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתָ - נֶאֱחָה עָשִׂיתָ, וְעוֹד שֶׁהָרְאִיתָ כְּחָהּ וּגְבוּרָתָהּ בּוֹ וְעָשִׂיתָ בּוֹ נִקְמוֹת רַבּוֹת, וְהָרִי רָאִינוּ שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, וְהָרְאִיתָ כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתָ. מִכָּאן וְהִלָּאָה לָּהּ וְהִתְחַבֵּא בְּמַעְרָתָהּ, וּגּוֹזְרִי עָלֶיהָ, שֶׁלֹּא תִזְיַק לְבָרִיָּה בְּעוֹלָם. גִּפְרֵד אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ, וְכַפֵּף רֹאשׁוֹ וְהִלָּה לּוֹ.

טקסט הזהיר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְהֵהוּא יוֹדָאִי, טוֹל עֲדָאָה דְּשִׁנְאָה. דִּהָא כִּיסָא דְּדִהֲבָא אֵית לִיה לְגַבִּיָּה דְּשִׁבְק לִיה בְּרִיָּה דִּהֵהוּא גּוֹי לְאַבּוּי, וְלֹא תִיטוֹל מִדִּילִיה כְּלוּם. וְזִיל לְגַבִּיָּה גִבְרָא דְּדוּף פִּלּוֹ, וְתִשְׁכַּח דְּמִיתָא אֲתִתִּיהָ. זִיל לְגַבִּיָּה וְהֵב לִיה כִּיסָא דְּדִינָרִין דָּא, בְּגִין דִּהֵהוּא גִבְרָא אֵית לִיה בְּרָא חַד וְשִׁמְעוֹן שְׁמִיָּה וְהוּא אָזִיל בְּסַחֲוֶרְתָּא עַל יָמָא. וְאִינוּן בְּאַרְבָּא, בְּרִיָּה דִּהָאִי גּוֹי גִּנְב לִיה הָאִי כִּיסָא, וְיִהֵב לִיה לְהֵהוּא רָשָׁע. וְאִימָא לְהֵהוּא יוֹדָאִי דִּיִּסְלִיק כִּיסָא דָּא לְבָרִיָּה, דִּלְעָגָל יִיתִי לְגַבִּיָּה, וְיִוְדִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא דְּאַחֲזֵר אֲבִידְתָּא לְמֵאֲרִיָּה. וְכֹה עֲבִיד, נָטַל כִּיסָא וְסָגִיד קָמִיָּה דְּרַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁיק יְדוּי, תְּוֹהוּ חֲבָרִיָּא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאוֹתוֹ הַיְּהוּדִי: טַל אֶת תְּכַשִּׁיט שׁוֹנְאָה, שֶׁהָרִי כִּיס שֶׁל זָהָב יֵשׁ לוֹ אֶצְלוֹ שֶׁהִשְׁאִיר לוֹ בְּנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ גּוֹי לְאַבּוּי, וְאֵל תִּטַּל מִשְׁלוֹ כְּלוּם, וְלָךְ לְאִישׁ שְׁבִמְקוֹם פִּלּוֹנִי, וְתִמְצָא שְׁמִתָּה אֶשְׁתּוֹ. לָךְ אֵלָיו, וְתֵן לוֹ כִּיס הַדִּינָרִים הַזֶּה, מִשּׁוּם שֶׁלְאוֹתוֹ הָאִישׁ יֵשׁ בֵּין אֶחָד, וְשִׁמוֹ שְׁמַעוֹן, וְהָיָה הוֹלֵךְ עִם סַחֲוֶרָה עַל הַיָּם, וְהֵם בְּסַפִּינָה, וּבְנוֹ שֶׁל הַגּוֹי הַזֶּה גִּנְב לוֹ אוֹתוֹ הַכִּיס וְנָתַן אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ רָשָׁע. וְאָמַר לְאוֹתוֹ הַיְּהוּדִי שֶׁיַּעֲלֶה כִּיס זֶה לְבָנוֹ, שֶׁבְּמִהֲרֹת יֵלֶךְ אֵלָיו, וְיִוְדֶה לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִחֲזִיר אֲבִדָּה לְבַעֲלָיו. וְכֹה עָשָׂה. נָטַל הַכִּיס, וְהִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֵי רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁק יְדוֹ. תְּמַהוּ הַחֲבָרִים.

אמר רבי אבא, בכל אורחא דא איהו תווקא בכל מה דחמינן בך. והשתא איהו תווקא על תווקא, מהו דין. אמר להו, מלה דא, לאו בסימנא איהי, ולא בכתמתא. אלא רוחא דילי אסתכל ואנא חמינא כאילו בעינא חמינא. תווקא כולוהו חברייא, אזלו כולוהו חברייא וההוא יודאי בהדייהו. עד דמטו לגביה חמוי. כיון דמטו לתמן, אשכחוהו לחמוי דהוה יתיב על גבי ערסוי ולעי באורייתא. בריה ברכתא רבי אלעזר, וברכו חברייא ואיהו חדי בהדייהו:

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, בכל הדרך הוא יש תמיהה בכל מה שראינו בך, וכעת היא תמיהה על תמיהה, מה זה? אמר להם: דבר זה אינו בסימן הוא ולא בכתמה, אלא שרוחי מסתכל, ואני ראיתי כאלו בעין ראיתי. תמהו כל החברים. הלכו כל החברים ואותו היהודי עמם, עד שהגיעו לחמיו. כיון שהגיעו לשם, מצאו את חמיו שהיה יושב על גבי מטתו ועוסק בתורה. ברה ברכה רבי אלעזר, וברכו החברים, והוא שמח עמם.

טקסט הזוהר

פתח רבי אלעזר ואמר, (ירמיה י"ז) רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה. כיון דאמר רפאני ה', מהו וארפא. כיון דאמר הושיעני, מהו ואושעה. כיון דאסיא מסי, מאן הוא דמחי.

תרגום לעברית

פתח רבי אלעזר ואמר, (ירמיה יז) רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה. כיון שאמר רפאני ה', מהו וארפא? כיון שאמר הושיעני, מהו ואושעה? כיון שהרופא מרפא, מי הוא שיכה?

אָלָא (נ"א אמר רבי יוסי חמוי), כָּל אַסְוּוֹתָא דְעֵלְמָא בִידָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָבֵל אֵית מְנַהוֹן עַל יְדָא דְשְׁלִיחָא וְאֵית מְנַהוֹן דְלֹא אַתְמָסְרוּ בִידָא דְשְׁלִיחָא. וְאֵינוֹן דְאַתְמָסְרוּ בִידָא (ש"ה ע"א) דְשְׁלִיחָא אַסְוּוֹתָא אֵינוֹן, אָבֵל לְזַמְנִין מִתְהַדְרוֹן. אָבֵל אֵינוֹן דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְסִי, לֹא מִתְהַדְרוֹן לְעֵלְמִין, וְעַל דָּא אַסְוּוֹתָא דִילִיָּה אֵיהִי אַסְוּוֹתָא דְלִית בָּהּ מְרַעָא כָּלָל. וּבְגִין כֵּךְ, רַפְאֲנִי ה' וְאַרְפָּא, וְדָא בָּלֹא קְטְרוּגָא כָּלָל. וְהִשְׁתָּא חֲבֵרָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לִי אַסְוּוֹתָא וְעֶשֶׂק לִי וְעֶרֶב לִי.

תרגום לעברית

אָלָא (אמר רבי יוסי חמיו), כָּל רְפוּאָה שֶׁבְּעוֹלָם בִּיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל יֵשׁ מֵהֶם עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְיֵשׁ מֵהֶם שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ בִיד שְׁלִיחַ. וְאוֹתָם שֶׁנִּמְסְרוּ בִיד שְׁלִיחַ הֵם רְפוּאָה, אָבֵל לְפַעְמִים חוֹזְרִים. אָבֵל אוֹתָם שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַפָּא לֹא חוֹזְרִים לְעוֹלָמִים, וְעַל זֶה רְפוּאָתוֹ הִיא רְפוּאָה, שְׁאִין בָּהּ חֲלִי כָּלָל. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ רַפְאֲנִי ה' וְאַרְפָּא, וְזֶה בָּלִי קְטְרוּג כָּלָל. וְכַעַתָּה, חֲבֵרִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לִי רְפוּאָה, וְעֶשֶׂק לִי וְעֶרֶב לִי.

טקסט הזוהר

סָחוּ לִיָּה כָּל הַהוּא עוֹבְדָא תְנוּה וּבְכָה וְחֲדִי. אָמַר, חֲבֵרָא נִדְרָנָא דְאֵיהִי לְגַבִּיה וְאַתְחַבֵּר בְּהִדִּיה, וְנוֹדִי וְנִשְׁבַּח לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא. חֲדִי בְּהִדִּיהוּ.

תרגום לעברית

סָפְרוּ לוֹ כָּל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה. תְּמָה וּבְכָה וְשִׂמְחָה. אָמַר, חֲבֵרִים, נִדְרָתִי שְׁאַלְךָ אֱלֹהֵי וְאַתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְנוֹדָה וְנִשְׁבַּח לְרַבּוֹן הָעוֹלָם. שִׂמְחָה עִמָּם.

טקסט הזוהר

אָמְרוּ לִיָּה, בְּמֵאִי הוּיָתָא מִתְעַסֵּק. אָמַר לוֹן בְּפִרְשֵׁת בָּלֶק הוּיָנָא מִתְעַסֵּק וְחִמִּינָא דְחִכְמָתָא דִילִיָּה, הָוָה תְּקִיף וְיִתִּיר מִחִכְמָתָא דְבִלְעָם. חִכְמָתָא דְבִלְעָם רָגַעָא חֲדָא, חִכְמָתָא דְבִלְק בְּכָל זְמָנָא. אָבֵל מִפְתָּחַן כְּלָהוּ בִידוֹי דְבִלְעָם הוּי, דְאֵיהוּ הָוָה שְׁלִים

בפומא. בָּלָק הָוָה יָדַע לְמַעַבְד חֲרָשׁוּי, וְלֹא הָוָה יָדַע לְאַשְׁלָמָא בְּפּוּמָא.

תרגום לעברית

אָמְרוּ לוֹ: בְּמָה הָיִיתָ מִתְעַסֵּק? אָמַר לָהֶם, הָיִיתִי מִתְעַסֵּק בְּפִרְשֵׁת בָּלָק, וְרֹאִיתִי שְׂחָכְמָתוֹ הָיִתָּה חֲזָקָה וְיֹוֹתֵר מִחֲכָמָתוֹ שֶׁל בִּלְעָם. חֲכָמַת בִּלְעָם פָּעַם אַחַת - וְחֲכָמַת בָּלָק בְּכָל זְמַן. אֲבָל כָּל הַמִּפְתָּחוֹת הָיוּ בְּיַדִּי בִּלְעָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הָיָה שָׁלֵם בִּפְּנֵיהֶם. בָּלָק הָיָה יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת כְּשָׁפָיו, וְלֹא יָדַע לְהַשְׁלִים בִּפְּנֵיהֶם.

טקסט הזהור

פָּתַח וְאָמַר, (יִרְמְיָה ל') וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְגו' . הָאִי קָרָא (אֵית לֹאסְתַּכְלָא בִּיה) אוֹקְמוּהָ. אֲבָל אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב מִחֲרָשׁוּי דְּבִלְעָם וְאֵל תַּחַת מְקַסְמוֹי דְּבָלָק.

תרגום לעברית

פָּתַח וְאָמַר, (שֵׁם מו') וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב כּו'. הַפְּסוּק הַזֶּה (יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל בּו) פִּרְשׁוּהוּ. אֲבָל אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב - מִחֲכָשָׁפִים שֶׁל בִּלְעָם. וְאֵל תַּחַת - מִהַקְסָמִים שֶׁל בָּלָק.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, הֵיךְ הָווּ תַּרְוִייהוּ דָּא בְּדָא בְּעִיטָא בִּישָׂא לְקַבֵּל יִשְׂרָאֵל. אָמַר בִּלְעָם, יַעֲקֹב בְּבֵיתָא דְּלִבָּן אַבָּא הָוָה, וְנַחֲשׁ נַחֲשִׁין לְקַבְּלִיהָ, וְיִכְיֵל לִיהָ. אֲנָא אֲסִידֵר נַחֲשִׁין לְקַבְּלִיהָ. אָמַר בָּלָק, וְאֲנָא אֲסִידֵר קְסָמִין לְשָׂמָא דְּאִקְרִי יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה אֵיךְ הָיוּ שְׁנִיָּהֶם זֶה עִם זֶה בְּעֶצֶה רָעָה כְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל. אָמַר בִּלְעָם: יַעֲקֹב הָיָה בְּבֵית לִבָּן אַבָּא, וְנַחֲשׁ נַחֲשִׁים כְּנֶגְדּוֹ וְיָכַל לוֹ, אֲנִי אֲסִידֵר נַחֲשִׁים כְּנֶגְדּוֹ. אָמַר בָּלָק: וְאֲנִי אֲסִידֵר קְסָמִים לְשֵׁם שְׁנִקְרָא יִשְׂרָאֵל.

בְּהִיא שַׁעְתָּא נֶפֶק רוּחָא חָדָא מִסְטָרָא דִּיּוֹסָף מִגּוֹ עֲנַפֵּי אֵילָנָא וְנָשִׁיב בְּאִינוּן נְחָשִׁים וּבְטִיל לוֹן. וְהִינּוּ דְאָמַר יוֹסֵף (בראשית מ'ד) כִּי נָחַשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי. מֵאִי אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי, בְּגִינִי אֵית אִישׁ דְּנִחָשִׁים יִבְטִיל לְפָנַיִכוּ, בְּגִינִי אִיהוּ לְעִילָא. וְהִינּוּ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי. אֵית אִישׁ לְעִילָא דְנֶפֶק רוּחָא אַחֲרָא מִגּוֹ אֵילָנָא דְלִתְתָּא וְנָשִׁיב בְּהִיא קָסָם וּבְטִיל לוֹן.

תרגום לעברית

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה יִצְאָה רוּחַ אַחַת מִצְדּוֹ שֶׁל יוֹסֵף מִתּוֹךְ עֲנַפֵּי הָאֵילָן, וְנִשְׁכָּה בְּאוֹתָם נְחָשִׁים וּבְטִלָתָם, וְהִינּוּ שֶׁאָמַר יוֹסֵף (בראשית מד) כִּי נָחַשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי. מֵה זֶה אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי? בְּשִׁבְלִי יֵשׁ אִישׁ שֶׁיִּבְטִיל הַנְּחָשִׁים לְבִנְיָכֶם. בְּשִׁבְלִי הוּא לְמַעְלָה, וְהִינּוּ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי. כָּמוֹנִי יֵשׁ אִישׁ לְמַעְלָה שְׁמוּצִיא רוּחַ אַחֲרֵת מִתּוֹךְ הָעֵץ שֶׁלִּמְטָה, וְנִשְׁבּ בְּאוֹתוֹ הַקָּסָם וּבְטִיל אוֹתוֹ.

טקסט הזוהר

וְהִינּוּ קָסָם עַל שְׁפָתַי מְלָךְ. מֵאֵן מְלָךְ דָּא, אֵילָנָא דְלִתְתָּא. כְּדִין אֲתִיב בְּלָעָם וְאָמַר, כִּי לֹא נָחַשׁ בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסָם בִּישְׂרָאֵל, וְתִרְוִיחוּ הוּוּ בְּתִרִין סְטָרִין אֲלִין.

תרגום לעברית

וְהִינּוּ (משליטז) קָסָם עַל שְׁפָתַי מְלָךְ. מִי הַמְּלָךְ? זֶה הָעֵץ שֶׁלִּמְטָה. אֲזִי הַשִּׁיב בְּלָעָם וְאָמַר, (במדבר כג) כִּי לֹא נָחַשׁ בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסָם בִּישְׂרָאֵל. וּשְׁנֵיהֶם הָיוּ מִשְׁנֵי הַצְדָדִים הַלָלוּ.

טקסט הזוהר

כִּי אַתְּהָ אֲנִי, לֹא הָיוּ יוֹמִין מִן יוֹמָא דְאַתְבָּרִיָּה עַלְמָא דְאִיצְטְרִיָּה הָכִי לְמַהּוֹי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּהַדִּיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, כְּהִיא זְמָנָא דְבָעָא בְּלָעָם לְשִׁינְצָאָה לְשִׁנְאִיהוּן דִּישְׂרָאֵל מַעְלָמָא. וְעַל דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, בְּלָעָם בָּעָא לְשִׁינְצָאָה לְכוּ מַעְלָמָא, אֲבָל אֲנָא לֹא אֶעֱבִיד

הכי. (ירמיה ל) כי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

תרגום לעברית

כי אתה אני. לא היו ימים מיום שנברא העולם שהצטרף להיות כה הקדוש ברוך הוא עם ישראל כאותו הזמן שרצה בלעם לכלות את שונאי ישראל מן העולם. ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא: בלעם רצה להשמידכם מן העולם, אבל אני לא אעשה כה, (ירמיה מו) כי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

טקסט הזהר

דאילו ייתון כל בני עלמא, לא ייכלון לשיצאה לכון מעלמא. אתא לון בקדמיתא ובכא לאעקרא ליה ליצקב בלחודוי מעלמא, אתא קודשא בריה הוא ואגין עליה. דכתיב (בראשית ל"ג) השמר לה פן תדבר עם יצקב מטוב עד רע. אתא פרעה ובכא לשיצאה לון מעלמא, אתא קודשא בריה הוא ואגין עליהו דכתיב, (שמות א) וכאשר יענו אותו פן ירבה וכן יפרוץ. אתא המן ובכא לשיצאה לון, אתא קודשא בריה הוא ואגין עליהו ואתיב כלא על רישיה. וכן בכל דרא ודרא קודשא בריה הוא אגין עליהו דישראל תדיר.

תרגום לעברית

שאלו יבאו כל עמי העולם, לא יכולים להשמידכם מן העולם. בא לון בראשונה ורצה לעקר את יצקב לבדו מן העולם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליו, שכתוב (בראשית לא) השמר לה פן תדבר עם יצקב מטוב עד רע. בא פרעה ורצה להשמידם מן העולם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליהם, שכתוב (שמות א) וכאשר יענו אותו פן ירבה וכן יפרץ. בא המן ורצה להשמידם - בא הקדוש ברוך הוא והגן עליהם והשיב הכל על ראשו. וכן בכל דור ודור הקדוש ברוך הוא הגן על ישראל תמיד.

וַיִּשְׂרָאֵל אֲמָרִי (איכה ג) חֲסִדִּי יֵי כִי לֹא תִמְנֶנּוּ כִי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי לֹא תִמּוּ מִבְּעֵי לֵיהּ, אֲלֹא חֲסִדִּי יֵי בְּכָל דָּרָא וְדָרָא הוּוּ בְּסַעְדָּן, כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ וְלֹא אֲשַׁתְּצִינָא. מַאי טַעְמָא, דְּלֹא אֲתִמְנָעוּ רַחֲמוֹי מִינָן, דְּכָתִיב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו.

תרגום לעברית

וַיִּשְׂרָאֵל אֲמָרִים, (איכה ג) חֲסִדִּי ה' כִּי תִמְנֶנּוּ כִי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי לֹא תִמּוּ הִיָּה צָרִיךְ לְכַתֵּב! אֲלֹא חֲסִדִּי ה' בְּכָל דּוֹר וְדוֹר הָיוּ בְּעֶזְרָנוּ כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ וְלֹא הִשְׁמַדְנוּ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִמְנָעוּ רַחֲמָיו מֵעַמָּנוּ, שֶׁכָּתוּב (שם) כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מָה כָּתִיב בְּקִדְמִיתָא, וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל בָּלָעַם בֶּן בְּעוֹר. וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן. הָיָה לֵיהּ לְמִימַר וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים, מַאי טַעְמָא דְקָא שְׁנֵי מַלְּה מִמַּאי דְקָאֵמַר בְּקִדְמִיתָא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה מָה כָּתוּב בְּרֵאשׁוֹנָה, (במדבר כב) וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל בָּלָעַם בֶּן בְּעוֹר, וְאַחֲרַיָּה וַיִּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן. הָיָה לוֹ לומר וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים, מָה הַטַּעַם שְׁנֵי הַדְּבָר מִמָּה שָׁאֵמַר בְּרֵאשׁוֹנָה?

טקסט הזוהר

אֲלֹא הָהוּא רָשָׁע דְּבָלַק חֲפִים הָיָה בְּכָל דְּרָגִין דְּלַעֲיָלָא אֵינוֹן דְּקִשְׁרִין קִשְׁרִין לְמַעַבְדָּ בְּהוּ חִרְשִׁין וְקִסְמִין, וְכָל אֵינוֹן דְּרָגִין עֵילָאִין (מנייהו) מְלִיִּיהוּ, דְּבָהוּ כְּפִיִּין לְדְרָגִין תַּתְּאִין.

תרגום לעברית

אֲלֹא, אוֹתוֹ בָּלַק הָרָשָׁע הָיָה חָכֵם בְּכָל הַדְּרָגוֹת שְׁלִמְעָלָה, אוֹתָם שְׁקוּשְׁרִים קִשְׁרִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּשָׁפִים וְקִסְמִים, וְכָל אוֹתָן דְּרָגוֹת יוֹתֵר עֲלִיוֹנוֹת (מהו) דְּבָרֵיהֶם, שְׁבָהוּן כּוּפִים אֶת הַדְּרָגוֹת הַתַּתְּמוֹנוֹת.

אמר ליה, בכל זמנא דאנו חרשין וקסמין ונחשין אית לן דרגין ידיעאן ומלאכין ידיעאן דאשתמודעון לגבי חרשין וקסמין. אבל מכאן ולהלאה אית לה לעיינא באתר אחרא עילאה.

תרגום לעברית

אמר לו, בכל פעם שאנו מכשפים וקוסמים ומנחשים, יש לנו דרגות ומלאכים ידועים, שנודעים למכשפים ולקוסמים, אבל מכאן ולהלאה יש לה לעיין במקום אחר עליון.

טקסט הזוהר

כתב ליה שמעון אחרנין באינון דרגין קדישין, והכי אורחיהו דקסמין וחרשין, ידעי אינון דרגין דהוא קסם שרייא עלייהו. ועבדין חרשייהו ואומאן לון בדרגין אחרנין עלאין מנייהו, ועבדין מה דעבדין.

תרגום לעברית

כתב לו שמות אחרים באותן דרגות קדושות. וכך דרכי הקוסמים והמכשפים, שיודעים אותן דרגות שאותו קסם שורה בהם, ועושים כשפיהם, ומשביעים אותם בדרגות אחרות עליונות מהם, ועושים מה שעושים.

טקסט הזוהר

שלח ליה הכי, עמא דא, לאו קשרא דיילהון כשאר עמין דעלמא, אבל קשרא דיילהון באתר אחרא עילאה מתקשרן לעילא מכל דרגין.

תרגום לעברית

שלח לו כך: העם הזה, אין הקשר שלהם כשאר עמי העולם, אבל הקשר שלהם במקום אחר עליון נקשרים מעל לכל הדרגות.

כתב ושלח ליה פיפוסא ופטרונא דתריסר נשיבין (נשיאן) דסחרן גלגלי רתיכא דכורסייא קדישא. אמר ליה, אי תסתכל, בהני תסתכל. בגין דהני תריסר דמתקשרן פי"ב שבטין. ואי בהני תעביד חרשין, בדיוקנא דילהון לתתא דאינון י"ב שבטין וי"ב דגלין פרישין, ניכול להו ונגיח בהו קרבא ונעקר להו מעלמא.

תרגום לעברית

כתב ושלח לו שמות ההשתלשלות והאבהות של שנים עשר ניצוצות (נשיאים) שסובבים גלגלי המרכבה של הכסא הקדוש. אמר לו: אם תסתכל, באלו תסתכל, משום שהשנים עשר הללו שנקשרים בשנים עשר שבטים. ואם באלה תעשה כשפים, בדיוקן שלהם למטה, שהם שנים עשר שבטים ושנים עשר דגלים פרושים, נוכל להם, ונלחם בהם בקרב, ונעקר אותם מן העולם.

טקסט הזוהר

והיינו וישלח מלאכים. ודאי הדא הוא דכתיב, וקסמים בידם. פיפוסין דמלאכין קדישין הוו אתיין בידיהו. ואיהו לא ידע דכל דרגין עלאין בידי דקודשא בריה הוא אינון. מה חשיב בלק, חשיב דעמא דישראל אתמסרו למלאכין כשאר עמין דעלמא. ועל דא כתב שמהן דאלין מלאכין תריסר, ושלח ליה. והיינו וישלח מלאכים.

תרגום לעברית

והיינו וישלח מלאכים ודאי. זהו שכתוב וקסמים בידם, שמות ההשתלשלות של מלאכים קדושים היו מביאים בידיהם. והוא לא ידע שכל הדרגות העליונות הם בידי הקדוש ברוך הוא. מה חשב בלק? חשב שעם ישראל נמסרו למלאכים כשאר העמים של העולם, ועל כן כתב שמות של שנים עשר המלאכים הללו ושלח לו, והיינו וישלח מלאכים.

אמר ליה, תא חזי, כל דרגין דאינון מתקשרין קשרין (ש"ה ע"ב) לתברא עמא דא, מסטרא דצפון אינון. ומסטרא דצפון זמינן למנפל ושולטנו דחרשין דילן בסטרא דצפון אינון. השתא ניכול לאגחא בהון קרבא דהא תריסר אלין (דאינון) מתקשרין בהו, ומסטרא דצפון שריין לממני.

תרגום לעברית

אמר לו: בא וראה, כל הדרגות שקושרות קשרים לשבר את העם הזה, הן מצד הצפון, ומצד הצפון עתידים לפל, ושלטון המכשפים שלנו הם מצד הצפון. עכשו נוכל להלחם בהם בקרב, שחרי שנים עשר הללו (שהם) קשורים בהם, ומצד הצפון מתחילים להמנות.

טקסט הזוהר

והואיל ומשמאלא שריין תוקפא דילהון, אתחלש ואתבר. בגין דכל תוקפא דילהון לההוא סטר איהו. מהו דקאמר דכתיב (דברי הימים ב ד) עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה, מצפון שארי לממני. אמר הא תוקפא דילן מצפון איהו ואינון ארבעים חסר חד, דרגין תקיפין מפרזלא ונחשא ותחותייהו לית לון חושבנא. ועל דא ניכול לאגחא קרבא ולאגראה בהו.

תרגום לעברית

והואיל ומשמאל מתחיל, התקף שלהם נחלש ונשבר, משום שכל תקפם הוא לאותו הצד. מהו שאמר שכתוב (מלכים א ז) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה, מצפון מתחיל למנות? אמר, הנה התקף שלנו הוא מצפון, ואותן ארבעים חסר אחת, דרגות חזקות מפרזל ונחשת, ושתחתייהן אין להן חשבון, ועל כן נוכל לערוך בהם קרב ולהתגרות בהם.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא עֲבִיד הָכִי, דְּלֹא שְׂבִיק לֹון לְמַלְאָכִים וְלֹא לְחִילֵי שְׁמַיָּא. אֲלֹא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי. וְכָל מַלְאָכִין רַבְרַבִּין וְשִׁלְטוֹנִין, פִּלְג עַל כָּל שְׂאָר עַמִּין. וְכַד אָתוּ יִשְׂרָאֵל, נָטִיל לֹון אִיהוּ בְּלַחֲדוּי וְאַחֲסִין לֹון בְּתוּקְפָא בְּגוּפָא דְאִילָנָא וְלֹא שְׂבִק לֹון בִּידָא דְמַלְאָכִין, וְלֹא בִידָא דְמִמְנָן וְרַבְרַבִּין דְּעֵלְמָא. דְּכַתִּיב (דְּבָרִים ל"ב) בְּהִנָּחֵל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם וְגו'. וְאֵלִין י"ב תְּחוּמִין מִתְחַמֵּן בְּד' סְטָרֵי עֵלְמָא. לְכַתֵּר דְּכָדָר עֲנָפִין וְטִרְפִין, נָטִיל לְיִשְׂרָאֵל וְאַחֲסִין לֹון בְּתוּקְפָא דְּגוּפָא דְאִילָנָא. דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ל"ב) כִּי חָלַק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

תרגום לעברית

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא עָשָׂה כֹה, שֶׁלֹא הִשְׁאִיר אוֹתָם לְמַלְאָכִים וְלֹא לְצַבָּאוֹת הַשָּׁמַיִם, אֲלֹא לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ. וְכָל הַמַּלְאָכִים הַגְּדוֹלִים וְהַשְּׁלִיטִים חָלַק אוֹתָם עַל כָּל שְׂאָר הָעַמִּים. וְכַשְּׁבָאוּ יִשְׂרָאֵל, נָטִיל אוֹתָם הוּא לְבַדּוֹ, וְהִנָּחִיל אוֹתָם בְּתַקְהָ בְּגוּף הָאֵילָן, וְלֹא עָזַב אוֹתָם בְּיַד הַמַּלְאָכִים, וְלֹא בְּיַד מַמְנִים וְגְדוֹלִים שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים לב) בְּהִנָּחֵל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם. וְאֵלּוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר תְּחוּמִים מִתְחַמֵּם בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, אַחֵר שְׁפֹר עֲנָפִים וְעֵלִים, נָטִיל אֶת יִשְׂרָאֵל וְהִנָּחִיל אוֹתָם בְּתַקְהָ גּוּף הָאֵילָן, שְׁכָתוֹב (שם) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כַּמָּה יָאוֹת וְשִׁפְיָר הָאֵי. זַכָּאָה אוֹרְחָא דִּילָן. וְכַמָּה מִילִין עֲלָאִין קְדִישִׁין רְוֹחָנָא לֹון וְחִמִּינָא. הֵהוּא יוֹדָאי הָוָה תַּמָּן לְקַמְיָהּ. אָמַר לֹון, רַבְנָן, כָּל מִילִין אֵלִין, כַּמָּה טְבָאן. וּמִילִין עֲלָאִין קְדִישִׁין נִינְהוּ. מֵאי דְכַתִּיב בְּתִרְיָה, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מִדְבָּר וּבְתוֹהוּ יִלֵּל יִשְׁיִמוֹן וְגו'.

אמר רבי אלעזר, כמה יפה ונאה זה. אשרי דרפנו, וכמה דברים עליונים קדושים הרוחנו אותם וראיתי. ואותו יהודי היה שם לפנייהם. אמר להם, חכמים, כל הדברים הללו כמה טובים, ודברים עליונים קדושים הם. מה זה שכתוב אחריו (שם) ימצאנו בארץ מדבר וכתהו ילל ישמן וגו'?

טקסט הזוהר

אמרו ליה, אי ידעת ביה מלה, אימא. דהא אוקמוה באברהם, דאשכח ליה קודשא בריה הוא בארעא דפלחי עבודה זרה ולא הווי ידעי במהימנותא דקודשא בריה הוא. אלא כוליהו הווי טעאן בתר עבודה זרה, וקם אברהם ופרח בינייהו ענפא חדא שלים, קדם מארי דעלמא. ואשכח ליה תמן.

תרגום לעברית

אמר לו, אם ידעת בו דבר - אמר, שהרי הדבר הזה פרשוהו באברהם, שמצא אותו הקדוש ברוך הוא בארץ שעובדים עבודה זרה, ואין מכירים את אמונת הקדוש ברוך הוא, אלא כלם היו טועים אחר עבודה זרה, וקם אברהם, והפריח ביניהם ענף אחד שלם לפני רבון העולם, ומצא אותו שם.

טקסט הזוהר

מה עבד קודשא בריה הוא, נטל ליה לההוא ענפא, ואעקר ליה מתמן ואשרי ליה, ואשתדל. ושתל ליה בארעא אחרא. דכתיב (בראשית י"ב) לך לך מארצה וגו'. ועבד מניה עמא קדישא. ודא היא מציאה דאשכח קודשא בריה הוא בעלמא בארעא, דלא מהימני ביה בקודשא בריה הוא ולא ידעי מאן איהו.

מה עשה הקדוש ברוך הוא? נטל את אותו הענף ועקר אותו משם, והשרה אותו והשתדל ושתל אותו בארץ אחרת, שכתוב (בראשית יב) לך לך מארצך וגומר, ועשה ממנו עם קדוש, וזו המציאה שמצא הקדוש ברוך הוא בעולם, בארץ שלא מאמינים בקדוש-ברוך-הוא ולא יודעים מי הוא.

טקסט הזוהר

אמר ההוא יודאי שפיר הוא, ויאות מלה דא. אבל אית לשאלא, אי אברהם הוה דיוקנא דאיצטריה. ותו דהא קרא, לא אוכח על אברהם כלל ולא אדכר לאברהם כלל, ולא ליצחק, אלא ליצחק בלחודו. דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב וגו', ובתריה כתיב, ימצאהו וגו'.

תרגום לעברית

אמר אותו יהודי, יפה זה, ונאה דבר זה, אבל יש לשאל אם אברהם היה דיוקן שהצריך? ועוד, שהרי הכתוב לא מוכיח על אברהם כלל, ולא הזכיר את אברהם כלל, ולא את יצחק, אלא את יעקב לבדו, שכתוב (דברים לב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, ואחר כך כתוב ימצאהו וגומר.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, עם כל זה לא קשיא הכא. דהא אברהם אשכחן דנפק מגו פלחי עבודה זרה. והכא אף על גב דיעקב אדכר, הוא על אברהם. ולית פירוכא כלל במלה דא. אבל אי ידעת מלה או חדושה אימא: (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, עם כל זה לא קשה כאן, שהרי מצאנו שאברהם יצא מתוך עובדי עבודה זרה, וכאן - אף על גב שיעקב נזכר, הוא מדכר על אברהם, ואין כלל קשיא בדבר זה. אבל אם ידעת דבר או חדוש - אמר. ע'כ מההשמטות.

השלמה מההשמטות (סימן יא)

פֶּתַח וְאָמַר הֵהוּא יוֹדְאֵי (בראשית א) וְהָאֶרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהּ וְגו'. מֵאֵן אֶרֶץ, הֵהִיא דְּאֶשְׁתְּמוּדֵּעַ עֵילָאָה וְתַתָּאָה. הָיְתָה תְּהוֹ, מֵאֵי תְּהוֹ. דָּא קוּ יְרוּק דְּאֶקִּיף כָּל עֲלָמָא וְאִיקָרִי קוּ תְּהוֹ. דְּכַתִּיב (ישעיה ל"א) וְנָטָה עָלֶיהָ קוּ תְּהוֹ וְאֶבְנֵי בָהּ. בָּהּ, כְּמָה דְּתַנִּינָן, אֶבְנֵי מִפּוֹלָמוֹת דְּמִשְׁתַּקְעָן גּוֹ תְּהוֹמֵי וּמְנַהוֹן נִפְקֵי מֵיין.

תרגום לעברית

פֶּתַח אוֹתוֹ יְהוּדֵי וְאָמַר, (בראשית א) וְהָאֶרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וְבָהּ וְגוֹמֵר. מִי הָאֶרֶץ? אוֹתָהּ הַנּוֹדֵעַת לְמַעְלָה וּמַטָּה. הָיְתָה תְּהוֹ, מֶה זֶה תְּהוֹ? זֶה קוּ יְרוֹק שֶׁמְקִיף אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְנִקְרָא קוּ תְּהוֹ, שֶׁכָּתוּב (ישעיה לד) וְנָטָה עָלֶיהָ קוּ תְּהוֹ וְאֶבְנֵי בָהּ. בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁשְּׁנִינּוּ, אֶבְנֵי מִפְּלָמוֹת שֶׁמְשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, וּמֵהֶן יוֹצְאִים מַיִם.

טקסט הזוהר

הַשְׁתָּא אֵית לְמַנְדֵּעַ. תְּהוֹ דְּאִיהוּ קוּ יְרוּק, מֵאֵן הָיָה (הוּא) קוּ יְרוּק, אֶלָּא אֲשַׁכְּחֵן בְּסַפְרָא דְּאֶסְיָא דְּקִרְטִינָאָה וְיִוְדָאן דְּקִסְרֵי שְׁמִיָּה, וְקִרְאֵן שְׁמִיָּה אֶסְיָא קִרְטִינָאָה. בְּגִין דְּהוּא רַב עַל כָּל אֶסְיֵין וְיִקְרָא בְּחֻמְתָּא. וְהִכִּי אָמַר (אמר) בְּלִשׁוֹן פְּרָסִי לְבַר נֶשׁ יִקְרָא. וְהוּא אָמַר, וְהָאֶרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ, מֵאֵי תְּהוֹ, אִיהִי קוּ יְרוּק דְּאֶסְחָר עֲלָמָא. וּמֵאֵן אִיהוּ קְלִיפָא דְּאֶגְזָא וְדָא אִיהוּ קְלִיפָה דְּלִבְר דְּאִיהוּ יְרוּק.

תרגום לעברית

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְדַעַת, תְּהוֹ, שֶׁהוּא קוּ יְרוֹק, מֶהוּ קוּ יְרוֹק? אֶלָּא מְצָאנוּ בְּסַפֵּר הָרוּפָא מְקִרְטִינָאָה, וְיִוְדֵן שֶׁל קִסְרֵי שְׁמוֹ, וְקוֹרְאִים אֶת שְׁמוֹ הָרוּפָא הַקִּרְטִינָאִי, מְשׁוּם שֶׁהוּא גָדוֹל עַל כָּל הָרוּפָאִים וְנִכְבָּד בְּחֻמְתָּהּ. וְכֵן אוֹמְרִים בְּלִשׁוֹן פְּרָסִי לְאָדָם נִכְבָּד. וְהוּא הָיָה

אומר, והארץ היתה תהו, מה זה תהו? הוא קו ירק שמקיף כל העולם, ומי הוא? קלפת האגוז, וזהי הקלפה החיצונה, שהיא ירקה.

טקסט הזוהר

לגו מניה בזה, ואינון אבנין מפולמות דמנהון נפקי מיין. מן תהו אתמשכאן עור ובשר. מן בזה אתמשכו גרמי לגו מניה. וחשך, דא משיכו דאתמשך מניה עמא דעשו. ואי תימא מאן תהו. הרי (הכי) הוא ודאי, דהא חשך מניה תלייא. אלא אינון אבנין מפולמות, עאלו באמצעיתא דמניה אתמשכאן גרמי כמה דאתמר. וחשך משיכו דקיק, דמניה אתמשך עשו.

תרגום לעברית

לפנים ממנו - בזה, והן אבנים מפלמות שמהן יוצאים מים. מתהו נמשך עור ובשר. מן בזה נמשכות העצמות. לפנים ממנו - וחשך. זו ההמשכה שנמשך ממנה העם של עשו. ואם תאמר מה זה תהו? הרי היא בודאי שהרי החשך תלוי ממנו, אלא אותן אבנים מפלמות נכנסו באמצע, שממנו נמשכות העצמות, כמו שנאמר. וחשך - משיכה דקה, שממנה נמשך עשו.

טקסט הזוהר

ורוח אלהים דא מוחא דאגוזא, דמתמן אתמשך יעקב שלימא, כגוונא דאגוזא דא. רזא דכתיב (יחזקאל א) והנה רוח סערה באה מן הצפון, לקבליה דתהו. לגו מניה, ענן גדול, לקבליה דבהו. לגו מניה, ואש מתלקחת, לקבליה דחשך. לגו מניה, ונגה לו סביב, לקבליה דרוח אלהים.

ורוח אלהים - זה מִחַ הָאֱגוֹז, שְׁמֶשֶׁם נִמְשָׁךְ יַעֲקֹב הַשָּׁלֵם, כְּמוֹ הָאֱגוֹז הַזֶּה, סוֹד הַכְּתוּב (יחזקאל א) וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, כִּנְגֵד הַתְּהוֹ. לְפָנִים מִמֶּנּוּ - עֲנֵן גָּדוֹל, כִּנְגֵד הַבְּהוֹ. לְפָנִים מִמֶּנּוּ - וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת, כִּנְגֵד הַחֹשֶׁךְ. לְפָנִים מִמֶּנּוּ - וְנִגְהָ לוֹ סָבִיב, כִּנְגֵד שֶׁל וְרוּחַ אֱלֹהִים.

טקסט הזוהר

וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל, לָגוּ מִכָּלָּא. לְקַבְּלִיהָ מִרְחֻפֶּת עַל פְּנֵי הַמֵּיִם. דָּא רוּחָא דְאִימָא עֵילָאָה, דְקָא מִרְחֻפֶּת עַל כָּלָּא. וְיַעֲקֹב שְׁלִימָא אִיהוּ, וְדָא מוֹחָא דְאֱגוֹזָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר, וְדָאִי. לְבִתְרָא עֲבָד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְכָל אֵינִוֹן קְלִיפִין יְהוֹן כּוֹלְהוֹן מִשְׁתַּעְבְּדֵין לִיהָ.

תרגום לעברית

וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל - לְפָנִים מִהַכֹּל, כִּנְגֵדוֹ מִרְחֻפֶּת עַל פְּנֵי הַמֵּיִם, זֶה רוּחַ הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה שְׁמִרְחֻפֶּת עַל הַכֹּל. וְיַעֲקֹב הַשָּׁלֵם הוּא, וְזֶה מִחַ הָאֱגוֹז, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וְדָאִי. אַחֲרַי כֶּךָ עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אוֹתָן הַקְּלִפּוֹת, שֶׁכָּלָן יִהְיוּ מִשְׁעֲבָדוֹת לוֹ.

טקסט הזוהר

עַד הָכָא הָיָה כְּתִיב בְּהוּא סַפְרָא (דאסיא) דְקִרְטִינָאָה אַסְיָא. לְבִתְרָא הָיָה רָשִׁים בְּהָאִי קָרָא, כָּל נְטוּרָא דְאִיצְטְרִיךְ אַסְיָא, חֲכָיִים לְמַעְבָּד לְמַרְעָ דְשָׁכִיב בְּבִי מְרַעִיָּה אַסִּירִי דְמִלְכָּא, לְמַפְלַח לְמֵאֲרִי עֲלֵמָא. דְכָד אָזִיל אַסְיָא חֲכָיִים לְגַבִּיָּה, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וּבִתְהוֹ יִלָּל יְשִׁימוֹן. מְרַעִין דְשָׁרְיִין עֲלֵיהָ אֲשַׁכַּח לִיהָ (ש'ו ע"א) בְּאַסִּירִי דְמִלְכָּא.

עד כאן הִזָּה כָּתוּב בְּאוֹתוֹ סֵפֶר שֶׁל הָרוּפָא הַקְּרִטִּינָאִי. אַחֵר כֹּה הִזָּה רְשׁוּם בְּכָתוּב הַזֶּה:
כָּל שְׁמִירָה שְׁצָרִיךָ רוּפָא חָכָם לַעֲשׂוֹת לְחוּלָה שְׁשׁוּכָב בְּבֵית חָלִיוֹ אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ, לַעֲבֹד
לְרַבּוֹן הָעוֹלָם, שְׁכַשְׁהוּלָה רוּפָא חָכָם אֵלָיו, יִמָּצְאוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וּבִתְהוּ יִלָּל יִשְׁמוֹ,
מַחֲלוֹת שְׁשׁוּרוֹת עָלָיו, מוֹצֵא אוֹתוֹ בְּאַסִּירֵי הַמֶּלֶךְ.

טקסט הזוהר

אִי תִּימָא הוּאִיל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִפְקוּד לְתַפְשָׁא לִיה דְּלֹא יִשְׁתַּדֵּל בְּר נֶשׁ אֲבִתְרִיה,
לֹא הָכִי. דְּהָא דָּוִד אָמַר (תהלים מ'א) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל וְגו' וְדֵל הוּא דְשָׁכִיב בְּבֵי
מְרַעִיָה. וְאִי אֲסִיָּא חָכָם הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִהֲב לִיה בְּרַכָּאן לְהֵהוּא דִּישְׁתַּדֵּל בִּיה.
וְהֵהוּא אֲסִיָּא יִמָּצְאוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר, בְּבֵי מְרַעִיָה שְׁכִיב.

תרגום לעברית

אִם תֹּאמַר, הוּאִיל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְוֶה לְתַפֵּס אוֹתוֹ, שְׁלֹא יִשְׁתַּדֵּל שׁוּם אָדָם אַחֲרָיו
- לֹא כֹה! שְׁהֲרִי דָּוִד אָמַר אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל וְגוּמַר. דֵּל הוּא שְׁשׁוּכָב בְּבֵית חָלִיוֹ, וְאִם
הָרוּפָא חָכָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן בְּרָכוֹת לְאוֹתוֹ שְׁמִשְׁתַּדֵּל בּוֹ, וְאוֹתוֹ רוּפָא יִמָּצְאוּ
בְּאַרְצָא מְדַבֵּר, שׁוּכָב בְּבֵית חָלִיוֹ.

טקסט הזוהר

וּבִתְהוּ יִלָּל יִשְׁמוֹ, דְּאִינוּן מְרַעִין דְּחֻקִּין לִיה. מָאִי אִיצְטְרִיךְ לִיה לְמַעַבְד יְסוּבְכָנְהוּ,
יְסוּבָב סִיבּוּב וַיִּיטִי עִילוֹת בְּגִין דִּימְנַע מִנִּיה אִינוּן מְלִין דְּנֻקִּין לִיה, יִקִּיז לִיה, וְיִפּוּק
מִנִּיה דְּמָא בִּישָׂא.

תרגום לעברית

וּבִתְהוּ יִלָּל יִשְׁמוֹ, שְׁאוּתָם חֲלָאִים דּוֹחֻקִּים אוֹתוֹ. מַה צָרִיךְ לוֹ לַעֲשׂוֹת? יְסוּבְכָנְהוּ, יְסוּבָב
סְבוֹת וְיִבִּיא עִלוֹת כִּדִּי שְׁיִמְנַע מִמֶּנּוּ אוֹתָם דְּכָרִים שְׁמִיָּקִים לוֹ, יִקִּיז לוֹ וְיִוְצִיא מִמֶּנּוּ דָם
רַע.

יבוננהו, יסתכל ויבין, ההוא מרעא ממה הוי. ויסתכל בגין דלא יתרבי עלוי וימאד ליה. לבתר יצרנהו כאישון עינו, בגין דיהא נטיר כדקא יאות באינון משקין, באינון אסוותא דאצטריכו ליה. ולא יטעי מנייהו, דאלמלי יטעי אפילו במלה חדא, קודשא בריך הוא חשיב על אסיא כאילו שפיר דמא וקטליה.

תרגום לעברית

יבוננהו, יסתכל ויבין אותו החלי ממה היה, ויסתכל כדי שלא יתרבה עליו וינמיה אותו. אחר כך יצרנהו כאישון עינו, כדי שיהיה שמור כראוי באותם משקים ובאותן רפואות שצריך לו ולא יטעה מהם, שאלמלא יטעה אפילו בדבר אחד, הקדוש ברוך הוא מחשיב על הרופא כאילו שפך דם והרגו.

טקסט הזוהר

בגין דקודשא בריך הוא בעי דאף על גב דההוא בר נש איהו בי אסירי דמלכא, דישתדל בר נש עליה ויסייע ליה לאפקא ליה מבי אסירי.

תרגום לעברית

כי הקדוש ברוך הוא רוצה שאף על גב שאותו אדם הוא בבית אסירי המלך, שישתדל עליו בן אדם ויסייע לו להוציאו מבית האסורים.

טקסט הזוהר

והוה אמר הכי, קודשא בריך הוא דן דיני בני עלמא לעילא, הן למוות, הן לשרושי, הן לעקור, הן לענוש נכסין. מאן דאתחזי לענוש נכסין, נפיל בבי מרעיה ולא יתסי, עד דעבר כל מה דאתגזר עליה. כיון דאתענש בממוניה, ויהיב ליה כל מה דאתגזר עליה, איתסי ונפק מבי אסירי. ועל דא איצטריך לאשתדלא עליה, דיתן עונשא ויפוק.

וְהָיָה אֹמֶר כֹּה: הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן דִּינֵי בְנֵי הָעוֹלָם לְמַעַלְהָ הֵן לָמוּת, הֵן לְשָׂרֵשׁ, הֵן לְעֶקֶר, הֵן לְתֵת עֲנֹשׁ נִכְסִים. מִי שְׂרָאוּי לְעֲנֹשׁ נִכְסִים נוֹפֵל בְּבֵית חָלָיו, וְלֹא יִתְרַפֵּא עַד שְׁעוֹשָׁה כָּל מַה שְּׁנִגְזַר עָלָיו. כִּיּוֹן שְׁנַעֲנֹשׁ בְּמִמוֹנוֹ וְנָתַן כָּל מַה שְּׁנִגְזַר עָלָיו, מִתְרַפֵּא וְיוֹצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וְעַל זֶה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל עָלָיו שְׂיִתֵּן עֲנֹשׁ וְיֵצֵא.

טקסט הזהור

מֵאֵן דְּאִתְחַזֵּי לְשָׂרוּשִׁי, יִתְפָּסוֹן לִיָּהּ, וְיִהְיֵי לִיָּהּ בְּבֵי אֲסִירִי. עַד דִּישְׁתַּרְשׁ מִכָּלָא. וְלִזְמַנִּין דִּישְׁתַּרְשׁ מִשְׁיִיפוּי, אוּ מִחַד מְנִיָּהּ, וְלִבְתָּר יִפְקוֹן לִיָּהּ מִבֵּי אֲסִירִי.

תרגום לעברית

מִי שְׂרָאוּי לְשָׂרֵשׁ, יִתְפָּסוֹ אוֹתוֹ וְיִתְּנוּ אוֹתוֹ בְּבֵית הָאֲסוּרִים עַד שְׁיִשְׁתַּרְשׁ מִהַכָּל, וְלִפְעָמִים שְׁיִשְׁתַּרְשׁ מֵאִיבָרִים אוּ מֵאֶחָד מֵהֶם, וְאַחֵר כֹּה יוֹצִיאוּהוּ מִבֵּית הָאֲסוּרִים.

טקסט הזהור

מֵאֵן דְּאִתְחַזֵּי לָמוּת, הֵכִי הוּא, דְּאִילוּ יִתֵּן כָּל כּוֹפְרָא וְכָל מְמוֹנָא דְּעֵלְמָא לָא יִשְׁתַּזִּיב. וְעַל דָּא אִיצְטְרִיךְ לְאַסְיָא חֲכִים לְאַשְׁתַּדְּלָא עָלֵיהּ, אִי יָכִיל לְמִיָּהֵב לִיָּהּ אֲסוּתָא מִן גּוֹפָא, יָאוּת. וְאִי לָאוּ, יִתֵּן לִיָּהּ אֲסוּתָא לְנַשְׁמָתֶיהָ וּשְׁתַּדֵּל עַל אֲסוּתָא דְּנַשְׁמָתָא. וְדָא הוּא אֲסִיָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּדֵּל עָלֵיהּ בְּהֵאִי עֲלֵמָא וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

תרגום לעברית

מִי שְׂרָאוּי לָמוּת כֹּה זֶה, שְׁאֵלוּ יִתֵּן כָּל כּוֹפֵר וְכָל מְמוֹן שְׁבַעוֹלָם לֹא יִנָּצֵל, וְעַל זֶה צָרִיךְ רּוֹפֵא חָכֵם לְהַשְׁתַּדֵּל עָלָיו. אִם יָכוֹל לְתֵת לוֹ רְפוּאָה מִן הַגּוּף - יָפֶה, וְאִם לֹא - יִתֵּן לוֹ רְפוּאָה לְנַשְׁמָתוֹ וּשְׁתַּדֵּל עַל רְפוּאָת הַנַּשְׁמָה, וְזֶהוּ רּוֹפֵא שְׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּדֵּל עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסייא דא ומספרא דא, בר מזמנא חדא. דאמר לי טייעא חדא דשמע לאבוי, דאסיא חד הנה ביומוי. דכד הנה מסתכל בבר נש כד איהו בבי מרעיה, הנה אמר, דא חי ודא מית. והו אמרין עליה, (דהוא הנה זכאה), דחיל חטאה. וכל מאן דלא יכול למדבק גאצ"ל למזבן] מה דאיצטריך, איהו הנה קני ליה ויהיב מדיליה. והו אמרין, דלית חכים בעלמא כגניה. ובצלוחתיה הנה עביד יתיר ממה דהנה עביד בידוי, וכדומה לן, דא הנה ההוא אסיא. אמר ההוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא יריתנא מאבי אבא. וכל מלוי דההוא ספרא, כללו אתייסדן על רזין דאורייתא ורזין סתימין אשכחנא ביה.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, עד עכשו לא שמעתי מהרופא הזה ומהספר הזה, חוץ מפעם אחת שאמר לי סוחר אחד ששמע מאביו, שרופא אחד היה בימיו, שכשהיה מסתכל באדם כשהוא בבית חליו, היה אומר: זה יחיה, וזה ימות. והיו אומרים עליו (שהוא היה צדיק) ירא חטא, וכל מי שלא יכול היה להשיג (לקנות) מה שצריך, הוא היה קונה לו ונותן משלו, והיו אומרים שאין חכם בעולם כמותו, ובתפלתו היה עושה יותר ממה שהיה עושה בידיו, וכדומה לנו, זה היה אותו רופא. אמר אותו סוחר, ודאי ספרו בידי הוא, שירשתיו מסבי, וכל דברי אותו הספר התיסדו כלם על סודות התורה, וסודות נסתרים מצאתי בו.

טקסט הזוהר

ומילין דאסוותא דאיהו אמר דלא יאות למפעל לון, בר מאן דאיהו דחיל חטאה. ואינן ממה דהנה עביד בלעם דהנה לחיש על מרע, והוא אמר בפומיה, ואתסי מיד. וכללו בריר לון בההוא ספרא.

וְדַבְּרִי רַפּוּאָה שֶׁהוּא אָמַר שֶׁלֹּא רָאוּי לַעֲשׂוֹתָם, פָּרִט לְמִי שֶׁהוּא יֵרָא חֲטָא, וְהֵם מִמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה בְּלָעַם, שֶׁהָיָה לוֹחֵשׁ לְחָשִׁים עַל חוֹלָה, וְהָיָה אוֹמֵר בְּפִיו וּמִיד מִתְרַפָּא, וְכָלֶם מְבַרְרִים בְּאוֹתוֹ הַסֵּפֶר.

טקסט הזוהר

וְאָמַר, דָּא אָסוּר וְדָא מוֹתֵר לְמָאן דְּדַחֵיל חֲטָאָה, בְּגִין דְּמַרְעִין סְגִיָּאִין אָמַר, דִּתְלִיָּא אֲסוּוֹתָא דִּילָהוֹן בְּלִחִישׁוֹ דְּפוּמָא, וְאִינוּן מְסִטְרָא דְנַחֲשׁ, וּמִנְהוֹן מְסִטְרָא דְקָסָם. וְכָל אִינוּן דְּאָסוּר לוֹמֵר בְּפוּמָא וְאָסוּר לְמַעַבְדַּבְדָּא, הָוֵה אָמַר. עַד דְּאִשְׁכַּחְנָא עַל מַרְעִין יְדִיעָאן דְּאִיצְטְרִיךְ לוֹמֵר כֶּה, וּלְנִדוּיִי בְּנִדוּי וּבְשִׁמְתָא עַל הַהוּא מַרְע, וְאִיהוּ תוּוּקָא סְגִי לְגַבְזוֹ. חֲדֵי רַבִּי אֶלְעָזָר וְחֲדוֹ חֲבֵרִיָּא.

תרגום לעברית

וְאָמַר זֶה אָסוּר וְזֶה מְתֵר לְמִי שֶׁיֵּרָא חֲטָא, מִשּׁוּם שֶׁחֲטָאִים רַבִּים אָמַר שֶׁרַפּוּאָתָם תְּלוּיָה בְּלִחֵשׁ הַפֶּה, וְהֵם מַצֵּד הַנַּחֲשׁ, וּמֵהֶם מַצֵּד הַקָּסָם. וְכָל אוֹתָם שֶׁאָסוּר לוֹמֵר בְּפֶה וְאָסוּר לַעֲשׂוֹת בְּמַעֲשֵׂה הָיָה אוֹמֵר. עַד שֶׁמַּצְאָתִי בְּמַחֲלוֹת יְדוּעוֹת שֶׁצָּרִיךְ לוֹמֵר כֶּה וּלְנִדוּת בְּנִדוּי וּשְׁמִתָּא עַל אוֹתוֹ חֲלִי, וְזוֹ תְּמִיּהָ גְדוּלָּה לָנוּ. שְׁמַחוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְשְׁמַחוּ הַחֲבֵרִים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִי הָאִי סִפְרָא הָוֵה לְגַבְזוֹ, נַחֲמִי מַאי אִיהוּ. אָמַר, אֲנָא אֲמַסֵּר בְּמִסְרָה עַל מְנַת לְאַחֲוָאָה (לֹאחֲזָאָה) לְבוּצִינָא קְדִישָׁא. וְתַנִּינֵן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַהוּא סִפְרָא הָוֵה בִּידֵי תְרִיסָר יָרְחִי, וְאִשְׁכַּחְנָא בֵּיה נְהוּרִין עֲלָאִין. כִּד מְטִינָא לְאִינוּן רְזִין דְּהוּוּ מִבְּלָעַם תוּוּקָא.

אמר רבי אלעזר, אם היה לנו ספר זה, נראה מהו. אמר, אני אמסר במסירה על מנת להראות למנורה הקדושה. ושנינו, אמר רבי אלעזר, אותו ספר היה בידי שנים עשר חדשים, ומצאתי אורות עליונים. כשהגעתי לאותם סודות שהיו מבלעם, תמהתי.

טקסט הזוהר

יומא חד לחישנא באתר חד, והווי אתון סלקון ונחתון. עד דחמינן בחלמא ואמר לי, מה לך למיעל בתחומא דלאו דילך. אתערנא ואבאיש קמאי על רזין סתימין דהווי תמן, שדרנא להווא יודאי ויהיבנא ליה ספרא. וברזין דבלעם אשכחנא מאינון שמחון דמלאכים דשדר ליה בלק, ולא הווי מתסדרן על תיקונייהו.

תרגום לעברית

יום אחד לחשתי במקום אחד, והיו האותיות עולות ויורדות, עד שראיתי בחלום ואמר לי, מה לך להכנס בתחום שאינו שלך? התעוררתי, והיה רע לפני על סודות נסתרים שהיו שם. שלחתי לאותו יהודי ונתתי לו הספר, ובסודות של בלעם מצאתי מאותם שמות המלאכים ששלח לו בלק ולא היו מסתדרים על תקונייהם.

טקסט הזוהר

אבל כמה זיני אסוותא אשכחנא ביה דקא מתתקני על תקוני אורייתא ורזין סתימין דיליה. וחמינא דאינון בחסידותא וצליתין לקודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

אבל כמה מיני רפואה מצאתי בו שמתקנים על תקוני התורה וסודות נסתרים שלה, וראיתי בחסידות ותפלות לקדוש-ברוך-הוא.

וְאִי תִימָא דְהוּא עֲבִיד אֲסוּתָא בְּפִסּוּקֵי דְאוֹרֵייתָא, חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אֲלֵא הוּא אָמַר רַזִּין דְאוֹרֵייתָא, וְעַל הַהוּא רָזָא אֲפִיק רַזִּין דְאֲסוּתָא, דְלֵא חֲמִינָא כְּהוּא גוֹנָא לְעִלְמִין. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְאַחֲכִים לְבְנֵי נֶשֶׁא בְּחֻכְמָתָא דְלֵעִילָא. וּמֵאִינוֹן מְלִין דְּבִלְעָם נְסִיבְנָא. וְחֲמִינָא בְּהוּ, דְלֵא הוּא בְּעִלְמָא חֲכִים בְּחֻרְשִׁין כְּגִינִיָּה. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְבִטִּיל מַעֲלָמָא חֻרְשִׁין דְלֵא יִטְעוֹן בְּנֵי נֶשֶׁא מִבְּתָר דְחֻלְתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ע"כ:

(עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהִיא עוֹשֶׂה רְפוּאָה בְּפִסּוּקֵי הַתּוֹרָה - חֶסֶד וְשָׁלוֹם! אֲלֵא הִיא אוֹמֶר סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל אוֹתוֹ סוּד מוֹצִיא סוּדוֹת רְפוּאָה שֶׁלֹּא רָאִיתִי כְּאֵלֶּה לְעוֹלָמִים. אָמַרְתִּי, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שֶׁהַחֲכִים בְּנֵי אָדָם בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה. וּמֵאִתָּם דְּבָרִים שֶׁל בִּלְעָם לְקַחְתִּי, וְרָאִיתִי בָּהֶם שֶׁלֹּא הִיא בְּעוֹלָם חֲכָם בְּכַשְׁפִּים כְּמוֹהוּ. אָמַרְתִּי, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שֶׁבִּטֵּל מִהָעוֹלָם כַּשְׁפִּים, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִטְעוּ בְנֵי אָדָם מֵאַחֵר יִרְאֵת ה': ע"כ מההשמטות.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בִּלְעָם חֲיִיבָא מֵאֵן קִטִּיל לִיה, וְהִיךְ אֶקְטִיל. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פְּנִיחָס וְסִיעֵתִיָּה קִטְלוּהוּ. דְּכִתִּיב, (במדבר לא) הָרְגוּ עַל חֲלָלִיהֶם. וְתַנִּינֵן, בְּקִרְתָּא דְּמִדְיָן הוּא עֲבִיד בְּחֻכְמָתָא דְחֻרְשׁוֹ, דְּטָאֲסִין בְּאוֹרָא הוּא וּמִלְכֵי מִדְיָן. וְאֶלְמָלָא צִיץ דְּקוּדוּשָׁא, וְצִלּוֹתָא דְּפִינִיחָס, דְּאֶפִּילוּ לְהוֹן עַל קִטְלֵיָּא, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב עַל חֲלָלִיהֶם. וְכִתִּיב (יהושע יג) וְאֵת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֶם הָרְגוּ בְּחֶרֶב. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל דָּא יִדְעָנָא.

אמר רבי אלעזר, בלעם הרשע מי הרגו, ואיך נהרג? אמר רבי יצחק, פנחס וסיעתו הרגוהו, שכתוב (במדבר לא) הרגו על חלליהם. ושנינו, בעיר מדין היה עושה בחכמת כשפיו שטסים באויר הוא ומלכי מדין. ואלמלא ציץ הקדשה ותפלת פנחס שהפילום על ההרוגים. זהו שכתוב על חלליהם, וכתוב (יהושע יג) ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב. אמר לו רבי אלעזר, כל זה ידעתי.

טקסט הזהיר

אמר רבי שמעון, אלעזר, כל מלוי דבלעם חייבא, תקיפין אינון, והא אוקמוה חברייא, דכתיב (דברים לד) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, ואמרו, בישראל לא קם אכל באומות העולם קם, ומנו. בלעם, והא אוקימנא מלה, משה לית דכוותיה, בכתרין עלאין. בלעם לית דכוותיה, בכתרין תתאין. דא בסטרא דקדושה, ודא בסטרא דשמאלא. ואי כל דא הוה בידיה, וכל כה תקיף בחכמתא, גבר דישבח גרמיה בחילא תקיף, דכתיב ואנכי אקרה כה, אעקר לכה מהאי. היאך יכילו לקטלא ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, אלעזר, כל דברי בלעם הרשע תקיפים הם, והרי פרושה החברים, שכתוב (דברים לד) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה. ואמרו, בישראל לא קם, אכל באומות העולם קם, ומיהו? בלעם, והרי בארנו הדבר, משה אין כמותו בכתרים העליונים, בלעם אין כמותו בכתרים התחתונים. זה בצד הקדשה, וזה בצד שמאל. ואם כל זה היה בידו וכל כה תקיף בחכמה, אדם שישבח את עצמו בכח תקיף, שכתוב (במדבר כג) ואנכי אקרה כה - אעקר את כה מזה, איך יכלו להרגו?

אֵלָא בְּסִפְרָא דְּחֻכְמָתָא דְּשְׁלֵמָה מְלָכָא הָכִי אָמַר, תִּלְתַּת סִימָנִין אֵינּוּן. סִימֵן לְעִבְרָה, יִרְקוֹן. סִימֵן לְשָׁטוֹת, מְלִין. סִימֵן דְּלֹא יָדַע כָּלוּם, שְׂבֻחִי. וְדָא אֶכְרַע לְשָׂאָר, שׁוּטָה בְּכָל עֲבִירוֹת, כָּלָא אֵית בִּיהּ.

תרגום לעברית

אֵלָא בְּסִפְרָא חֻכְמָת שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ כֹּה אָמַר: שְׁלֹשָׁה סִימָנִים הֵם; סִימֵן לְעִבְרָה - יִרְקוֹן. סִימֵן לְשָׁטוֹת - דְּבָרִים. סִימֵן שֶׁלֹּא יוֹדַע כָּלוּם - שְׂבָחִים. וְזֶה הַכָּרִיעַ לְשָׂאָר, שׁוּטָה בְּכָל עֲבִירוֹת, הַכֹּל יֵשׁ בּוֹ.

טקסט הזוהר

וְהָא כְּתִיב (משלי כז) יִהְיֶה לָּךְ זֶר וְלֹא פִידָּהּ, וְאִם לֹא זֶר. פִּידָּהּ. לָאוּ הָכִי. אֵלָא אִי לֹא הָוִי מֵאֵן דְּאַשְׁתְּמוּדַע לָהּ, אֶפְתַּח פּוּמָהּ לְמַלְלָא בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹאֲדַעָא מְלִי קָשׁוּט בְּאוֹרֵייתָא. וְכִדִּין פְּתִיחוּ דְּפּוּמָהּ בְּאוֹרֵייתָא, יִשְׂבַּחוּן מִיָּלָהּ, וְיִנְדַּעוּן מֵאֵן אֲנִתָּה, דְּלִית מְלָה בְּעֵלְמָא דִּישְׁתְּמוּדַעוֹן לִיהּ לְבַר נָשׁ, אֵלָא בְּזִמְנָא דְּאַפְתַּח פּוּמִיָּהּ. פּוּמִיָּהּ הוֹדַע לְבָנִי נָשָׂא מֵאֵן הוּא.

תרגום לעברית

וְהָרִי כְּתוּב (משלי כז) יִהְיֶה לָּךְ זֶר וְלֹא פִידָּהּ. וְאִם לֹא זֶר - פִּידָּהּ! - לֹא כֹה. אֵלָא אִם אֵין מִי שְׂמַכִּיר אוֹתָהּ, פְּתַח פִּידָּהּ לְדַבֵּר בְּתוֹרָה וּלְהוֹדִיעַ דְּבָרֵי אֱמֶת בְּתוֹרָה, וְאֵז פְּתַחוּן פִּידָּהּ בְּתוֹרָה יִשְׂבַּחוּ דְּבָרֶיהָ וְיִדְּעוּ מִי אֲתָהּ, שְׂאִין דְּכָר בְּעוֹלָם שְׂמוּדִיעַ עַל הָאִישׁ אֵלָא בְּזִמְן שְׁפוּתָהּ פִּיו. פִּיו מוֹדִיעַ לְבָנִי אָדָם מִי הוּא.

ההוא רשע דבלעם, שבוחי משבח גרמיה בכלא. ועם כל דא, גניבו דדעתא קא גניב,
ואסתלק במלוי. במלין זעירין, הוה עביד רברבין. מה דאמר על אינון דרגין מלין
מסאבין הוה אמר, וקשוט אמר. אבל ההוא רשע הוה אמר ומשבח גרמיה בארח סתים,
ואסתלק במלוי, דכל מאן דהוה שמע, חשיב דאסתלק על כל נביאי עלמא, דכתיב
שומע אמרי אל ויודע

אותו בלעם הרשע, תשבחות משבח עצמו בכל. ועם כל זה גנבת דעת ה'יה גניב,
והתעלה בדבריו. בדברים קטנים ה'יה עושה גדולים. מה שאמר על אותן מעלות, דברי
טמאה ה'יה אומר, ואמת אמר. אבל אותו רשע ה'יה אומר ומשבח עצמו בדרך נסתר,
והתעלה בדבריו. שכל מי שה'יה שומע, חשב שהתעלה על כל נביאי העולם, שכתוב
(במדבר טו) שמע אמרי אל וידע דעת עליון. מי האיש בעולם שה'יה שומע מפיו דברים
אלו שלא חשב שאין בעולם נביא נאמן כמותו?!

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.